

KLASA V

Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych z języka polskiego.

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych i formy aktywności, które będą oceniane na zajęciach.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z obowiązkowych zajęć edukacyjnych.

Temat lekcji	Wymagania				
	ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
	Uczeń				
Wymagania edukacyjne z języka polskiego – klasyfikacja śródroczna (na pierwsze półrocze):					
Poznajemy nasz nowy podręcznik <i>Zamieńmy słowo,</i> kl. 5	– zapoznaje się ze spisem treści podręcznika – podaje przykłady lekcji literackich, językowych i kulturowych – podaje przykłady lektur obowiązujących i uzupełniających – pod kierunkiem korzysta z podręcznika	– orientuje się w budowie podręcznika – rozpoznaje lekcje literackie, językowe i kulturowe – zna lektury obowiązkowe i uzupełniające – korzysta z podręcznika	– omawia budowę podręcznika – wyjaśnia, czym różnią się lekcje literackie, językowe i kulturowe – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – świadomie korzysta z podręcznika	– funkcjonalnie korzysta ze spisu treści – omawia różnice między lekcjami literackimi, językowymi i kulturowymi – rozróżnia lektury obowiązkowe i uzupełniające – funkcjonalnie korzysta z podręcznika	– samodzielnie i poprawnie korzysta z całego podręcznika
Rozdział I. Zaangażowanie					

Chcę biec i biec bez końca! Joanna Kulmowa, <i>Prośba o nieskończenie</i>	– wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – wie, czego może dotyczyć refleksja nad życiem – wie, co to jest synonim – wie, jak stworzyć notatkę – wie, jak stworzyć ilustrację do wiersza	– rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – wypowiada się na temat refleksji nad życiem – wyjaśnia, co to jest synonim – tworzy prostą notatkę graficzną – przygotowuje prostą ilustrację do wiersza	– wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – przedstawia refleksje nad życiem – podaje definicję synonimu – tworzy ciekawą notatkę graficzną – przygotowuje ilustrację do wiersza	– charakteryzuje osobę mówiącą w wierszu – formułuje refleksję nad życiem – wskazuje synonimy – tworzy rozbudowaną notatkę graficzną – przygotowuje ciekawą ilustrację do wiersza	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
I ja mogę znaleźć skarb! Agnieszka Stelmach, <i>Kroniki Archeo. Tajemnica klejnotu Nefertiti</i> (fragmenty)	– zna pojęcia akcji i fabuły – wyodrębnia zdarzenia – wie, jak sformułować wnioski – wie, co to jest argument – wypowiada się na temat wcześniejszych wydarzeń	– wyjaśnia pojęcia akcji i fabuły – podaje zdarzenia składające się na akcję – formułuje wnioski na podstawie tekstu – podaje argumenty – podaje, jak mogły przebiegać wcześniejsze wydarzenia	– wypowiada się na temat akcji i fabuły – wypowiada się na temat zdarzeń – prezentuje wnioski na podstawie tekstu – porządkuje argumenty – opowiada o wcześniejszych wydarzeniach	– wyjaśnia, czym różni się akcja i fabuła – porządkuje wydarzenia składające się na akcję – uzasadnia wnioski na podstawie tekstu – podaje przekonujące argumenty – pisze twórczy ciąg dalszy wydarzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Zróbmy to razem dla Klary! Ewa Świerżewska, Łukasz Świerżewski, <i>Projekt</i> (fragmenty)	– zna pojęcia <i>przedsiębiorczy</i> , <i>charytatywny</i> – wie, co to jest narracja	– tworzy definicje pojęć <i>przedsiębiorczy</i> , <i>charytatywny</i> – zna dwa typy narracji	– wypowiada się na temat pojęć <i>przedsiębiorczy</i> , <i>charytatywny</i> – rozróżnia typy narracji	– wyjaśnia pojęcia <i>przedsiębiorczy</i> , <i>charytatywny</i>	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	– przedstawia bohaterów – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z ó – przedstawia dalszy ciąg historii – wie, że należy pomagać innym, – wie, jakie informacje można znaleźć w internecie	– wypowiada się na temat bohaterów – zna zasady pisowni wyrazów z ó – tworzy dalszy ciąg historii – zna korzyści płynące z pomagania innym – wyszukuje informacje w internecie	– omawia bohaterów – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów z ó – wypowiada się na temat dalszego ciągu historii – wypowiada się na temat korzyści płynących z pomagania innym – omawia informacje wyszukane w internecie	– omawia cechy narracji pierwszo- i trzecioosobowej – charakteryzuje bohaterów – stosuje zasady pisowni wyrazów z ó – tworzy interesujący dalszy ciąg historii – tworzy listę korzyści płynących z pomagania innym – porządkuje informacje z internetu	
Tworzę, działam – opowiadam!	– wyróżnia opowiadanie spośród innych form wypowiedzi – wie, jak określić temat pracy – zna elementy świata przedstawionego – wie, co to jest plan ramowy – wyodrębnia wydarzenia	– zna cechy opowiadania jako formy wypowiedzi – przedstawia temat pracy – ustala elementy świata przedstawionego – wie, jak stworzyć plan ramowy – prezentuje wydarzenia – wie, że opis osoby, miejsca, przedmiotu	– wypowiada się na temat opowiadania jako formy wypowiedzi – wypowiada się o temacie pracy – omawia elementy świata przedstawionego – wyjaśnia, jak stworzyć plan ramowy – omawia wydarzenia – prezentuje opis osoby, miejsca, przedmiotu – omawia rodzaje narracji – funkcjonalnie stosuje różne typy wypowiedzeń	– omawia cechy opowiadania jako formy wypowiedzi – określa temat pracy – prezentuje elementy świata przedstawionego – tworzy plan ramowy – porządkuje wydarzenia – wprowadza opis osoby, miejsca, przedmiotu – wprowadza określony sposób narracji	– pisze opowiadanie twórcze, stosując wszystkie cechy tej formy wypowiedzi

	– wie, co to jest opis miejsca, osoby, przedmiotu – wie, co to jest narracja – wie, co to jest wypowiedzenie – wie, jak zadbać o poprawność językową – zna rolę tytułu – wie, co to jest akapit	- wzbogaca opowiadanie – zna rodzaje narracji – stosuje różne typy wypowiedzeń – wyjaśnia, jak zadbać o poprawność językową – proponuje tytuł – zna rolę akapitów	– omawia poprawność językową – podaje kilka wersji tytułu – omawia rolę akapitów	– stosuje różne typy wypowiedzeń i bogate słownictwo – dba o poprawność językową – nadaje tytuł – stosuje akapity	
Zróbmy coś wspólnie! Janusz Korczak, <i>O gazetce szkolnej</i> (fragmenty)	– rozpoznaje artykuł wśród innych form publicystycznych – zna pojęcie redaktora – zna pojęcie związku frazeologicznego – podaje przykłady porażek, które poniósł w życiu – obserwuje powstawanie gazetki szkolnej	– wie, co to jest artykuł – wyjaśnia, co należy do zadań redaktora – wie, co to jest związek frazeologiczny – ma świadomość, że w życiu ponosimy porażki – projektuje okładkę gazetki szkolnej	– omawia znane artykuły – omawia pracę redaktora – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak ustosunkować się do porażki w życiu – bierze udział w powstaniu gazetki szkolnej	– wyjaśnia, co to jest artykuł – wyjaśnia, czym zajmuje się redaktor – objaśnia znaczenia związków frazeologicznych – określa korzyści z porażek w życiu – tworzy listę ciekawych tematów gazetki szkolnej	– pisze artykuł do gazetki szkolnej
W Grecji, Holandii czy w Gdyni –	– wie, jak zapisać wyrazy z <i>-ji, -ii, -i</i>	– zna zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i>	– stosuje zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w zakończeniach rzeczowników	– omawia zasady pisowni <i>-ji, -ii, -i</i> w	– zna i stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów

działać można wszędzie!	– utrwala wiedzę na temat pisowni takich wyrazów	w zakończeniach rzeczowników – ćwiczy formę zapisu takich wyrazów	– poprawnie zapisuje większość takich wyrazów	zakończeniach rzeczowników – poprawnie zapisuje takie wyrazy	zakończonych na - <i>ji, -ii, -i</i>
Co, gdzie i kiedy, czyli poznajemy realia życia chłopców Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na czas i miejsce akcji – wie, na czym polega szczegółowy plan wydarzeń – zna pojęcie punktu kulminacyjnego akcji – zna pojęcia wątku głównego i wątków pobocznych – określa tematykę powieści	– rozpoznaje czas i miejsce akcji – wie, jak stworzyć szczegółowy plan wydarzeń – wie, co to jest punkt kulminacyjny akcji – wie, co to jest wątek główny i wątki poboczne – rozpoznaje tematykę powieści	– wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wyjaśnia, jak napisać szczegółowy plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest punkt kulminacyjny akcji – wyjaśnia, co to jest wątek główny i wątki poboczne – wypowiada się o tematyce powieści	– omawia czas i miejsce akcji – tworzy szczegółowy plan wydarzeń – wskazuje punkt kulminacyjny akcji – wskazuje wątek główny i wątki poboczne – omawia tematykę powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
Tak różni, a jednak podobni – poznajemy bohaterów powieści Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na bohaterów – rozpoznaje cechy bohaterów – rozpoznaje zachowanie postaci – rozpoznaje strony konfliktu – omawia przebieg konfliktu – wie, jak napisać opowiadanie	– wyodrębnia bohaterów – określa cechy bohaterów – wypowiada się na temat zachowania postaci – dostrzega konflikt między bohaterami – relacjonuje racje obu stron – pisze opowiadanie	– wypowiada się na temat bohaterów – wypowiada się na temat cech bohaterów – opowiada o zachowaniu postaci – omawia konflikt między bohaterami – ocenia obydwie strony konfliktu – pisze rozbudowane opowiadanie	– opowiada o losach bohaterów – charakteryzuje bohaterów – ocenia zachowanie postaci – wyjaśnia, na czym polegał konflikt między bohaterami – podaje propozycję rozwiązania konfliktu – pisze ciekawe opowiadanie	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

W pewnym mieście, na pewnym placu... Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– zwraca uwagę na informacje o Placu Broni – wie, że Plac Broni był ważny dla bohaterów – zna podstawowe zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – wie, jak stworzyć mapę myśli	– zbiera materiał do opisu Placu Broni – omawia znaczenie Placu Broni dla bohaterów – zna zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy mapę myśli	– porządkuje materiał do opisu Placu Broni – wypowiada się na temat znaczenia Placu Broni dla bohaterów – omawia zasady pisowni nazw dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy funkcjonalną mapę myśli	– opisuje Plac Broni, – wyjaśnia, dlaczego Plac Broni był ważny dla bohaterów – pisze poprawnie nazwy dzielnic, ulic, placów, rynków, parków, bulwarów, zabytków, obiektów sportowych – tworzy rozwiniętą mapę myśli	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
Kiedy nie wszystko kończy się dobrze Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i>	– wyodrębnia głównego bohatera – rozpoznaje cechy bohatera – dostrzega relacje Nemeczka z innymi bohaterami – opowiada o jednej ze scen z życia Nemeczka	– wymienia etapy życia głównego bohatera – nazywa cechy bohatera – omawia relacje Nemeczka z innymi bohaterami – przygotowuje jedną ze scen z życia Nemeczka w tekturowym pudełku	– opowiada o etapach życia głównego bohatera – omawia cechy głównego bohatera – wypowiada się na temat relacji Nemeczka z innymi bohaterami – wypowiada się o jednej ze scen z życia Nemeczka	– dostosowuje etapy życia głównego bohatera do osi czasu – ocenia zachowanie i cechy bohatera – ocenia relacje Nemeczka z innymi bohaterami – prezentuje jedną ze scen z życia Nemeczka w tekturowym pudełku	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
Zaangażowanie. Podsumowanie rozdziału I	– wyodrębnia bohatera	– przedstawia bohatera	– omawia cechy bohatera	– ocenia bohatera – tworzy plan wydarzeń	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Janet Tashjian, <i>Moje życie jako... youtuber</i> materiał z rozdziału I	– wie, co to jest plan wydarzeń – zna pojęcie fabuły – wie, co to jest narracja – wie, jak odmienia się rzeczownik – wie, jak zapisać rzeczowniki z zakończeniem <i>-ji, -ii, -i</i>	– wie, jak stworzyć plan wydarzeń – wie, co to jest fabuła – zna rodzaje narracji – zna nazwy i pytania przypadków rzeczownika – zna zasady zapisu nazw z zakończeniami <i>-ji, -ii, -i</i>	– wyjaśnia, jak stworzyć plan wydarzeń – wyjaśnia, co to jest fabuła – rozpoznaje rodzaje narracji – zna kolejność przypadków – wyjaśnia zasady pisowni rzeczowników z zakończeniami <i>-ji, -ii, -i</i>	– omawia fabułę – omawia rodzaje narracji – odmienia rzeczowniki przez przypadki – poprawnie zapisuje nazwy z zakończeniami <i>ji, -ii, -i</i>	– zna i rozumie wszystkie treści literackie i językowe zawarte w rozdziale I
Rozdział II. Hojność					
Kto stanie w obronie braci mniejszych? Dorota Combrzyńska- -Nogala, <i>Bracia mniejsi</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – zna opowiadanie jako gatunek literacki – wie, że istnieją różne rodzaje opowiadań – wyodrębnia bohaterów – wie, jakie postępowanie jest niewłaściwe – zna cechy plakatu jako tekstu kultury – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– rozpoznaje temat utworu – rozpoznaje opowiadanie jako gatunek literacki – zna rodzaje opowiadań – opowiada o postępowaniu bohaterów – wypowiada się na temat niewłaściwego postępowania – prezentuje projekt plakatu – zna zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– wypowiada się o temacie utworu – wie, czym się cechuje opowiadanie – wie, że utwór jest opowiadaniem obyczajowym – wypowiada się na temat postępowania bohaterów – podaje przyczyny niewłaściwego postępowania bohaterów – podaje elementy plakatu	– określa problematykę utworu – wyodrębnia opowiadanie spośród innych gatunków literackich – zna cechy opowiadania obyczajowego – ocenia postępowanie bohaterów – podaje konsekwencje niewłaściwego postępowania – omawia projekt plakatu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

			– omawia zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	– stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>u</i>	
Akcja Zwierzęta potrzebują naszej hojności	– zwraca uwagę na otaczające go reklamy – wie, co składa się na język reklamy – wyodrębnia ogłoszenie spośród innych form użytkowych	– wie, co to jest reklama – rozpoznaje język reklamy – pisze proste ogłoszenie	– podaje elementy składowe reklamy – odczytuje język reklamy – pisze ciekawe ogłoszenie	– wskazuje cele reklamy – omawia cechy języka reklamy – pisze ogłoszenie, uwzględniając wszystkie cechy tej formy wypowiedzi	– jest świadomym odbiorcą reklamy
Korespondencja bez koperty i znaczka	– styka się w codziennym życiu z SMS-em i e-mailem – wie, że istnieje oficjalna i nieoficjalna odmiana polszczyzny – zna skrót <i>SMS</i> – zna pojęcie znaków diakrytycznych	– wie, co to jest e-mail i SMS – zna oficjalną i nieoficjalną odmianę polszczyzny – zna zasady odmiany skrótu <i>SMS</i> – pisze e-maile i SMS-y – wie, co to są znaki diakrytyczne	– wyjaśnia, co to jest SMS i e-mail – podaje różnice między oficjalną a nieoficjalną odmianą polszczyzny – omawia zasady odmiany skrótu <i>SMS</i> – stosuje znaki diakrytyczne	– pisze e-maile i SMS-y – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – poprawnie odmienia skrót <i>SMS</i> – wyjaśnia znaczenie znaków diakrytycznych	– pisze poprawnie SMS-y i e-maile
Czy można pomóc złamanemu sercu? Roksana Jędrzejewska-Wróbel, <i>Pracownia Aurory</i> (fragmenty)	– wie, że teksty mogą mieć sens dosłowny i przenośny – zna pojęcie przenośni – rozumie przenośnię	– dostrzega sens dosłowny i przenośny tekstu – wie, co to jest przenośnia – wyjaśnia przenośnię	– wyjaśnia sens dosłowny i przenośny tekstu – podaje przykład przenośni – omawia znaczenia przenośni	– omawia sens dosłowny i przenośny tekstu – wyszukuje przenośnię w tekście – podaje znaczenia dosłownie i przenośnie	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	– wie, jak napisać e-mail	– pisze prosty e-mail	– pisze e-mail	– pisze ciekawy e-mail	
Takie proste słowa Halina Poświatowska, <i>[Trzeba nam dużo prostych słów]</i>	– wie, co to jest przesłanie utworu – wie, że tekst może mieć znaczenia dosłowne i niedosłowne – nazywa wartości – nazywa emocje wywołane przez wiersz – wie, co to jest przekład intersemiotyczny	– rozpoznaje przesłanie utworu – odczytuje znaczenia dosłowne i niedosłowne – wskazuje najważniejsze wartości – wypowiada się na temat emocji wywołanych przez wiersz – tworzy prosty przekład intersemiotyczny: stop-klatkę lub rysunek	– omawia przesłanie utworu – omawia znaczenia dosłowne i niedosłowne – omawia najważniejsze wartości – nazywa emocje wywołane przez wiersz – tworzy przekład intersemiotyczny: stop-klatkę lub rysunek	– formułuje przesłanie utworu – formułuje znaczenia dosłowne i niedosłowne – uzasadnia najważniejsze wartości – omawia emocje wywołane przez wiersz – tworzy ciekawy przekład intersemiotyczny: stop-klatkę lub rysunek	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
Wykonano zadanie? Rozumie się! O nieosobowych formach czasownika	– wie, że czasownik może występować w formach nieosobowych – zna konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – wie, jak używać form nieosobowych czasownika	– rozpoznaje nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i> – rozpoznaje konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – zna zasady używania	– omawia formy nieosobowe zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i> – omawia konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – omawia zasady używania nieosobowych form czasownika – wyjaśnia, jak przekształcać formy	– stosuje w praktyce nieosobowe formy czasownika zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i> – stosuje konstrukcje z zaimkiem zwrotnym <i>się</i> – stosuje zasady używania form nieosobowych czasownika	– poprawnie rozpoznaje i stosuje formy nieosobowe czasownika

	– wie, że można przekształcić formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	nieosobowych form czasownika – wie, jak przekształcić formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	nieosobowe w osobowe i na odwrót	– przekształca formy nieosobowe w osobowe i na odwrót	
Pogłębiam wiedzę o czasowniku w trybie... ekspresowym!	– wie, co to jest tryb czasownika – wie o istnieniu różnych trybów czasownika – wie, że można przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– wie, że czasownik odmienia się przez tryby – rozpoznaje różne tryby – wie, jak przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– podaje tryby czasownika – omawia różne tryby czasownika – wyjaśnia, jak przekształcić zdanie z jednego trybu w inny	– odmienia czasownik przez tryby – stosuje w praktyce różne tryby czasownika – przekształca zdanie z jednego trybu w inny	– poprawnie rozpoznaje i stosuje tryby czasownika
Problemy z zapisem i wymową czasowników z częstką -by	– wie, jakie znaczenie niesie ze sobą częstka -by – wie, co to jest akcent	– zna zasady pisowni czasownika z częstką -by – wie, gdzie leży akcent w czasownikach	– omawia zasady pisowni części -by – omawia akcent czasowników	– stosuje w praktyce zasady pisowni czasownika z częstką -by – poprawnie akcentuje czasowniki	– stosuje poprawnie zapis części -by – poprawnie akcentuje wyrazy
Kiedy spełniają się życzenia Katherine Applegate, <i>Drzewo życzeń</i> (fragmenty)	– wie, kto to jest narrator – wyodrębnia bohaterkę – zbiera materiał do opisu dębu – wie, jak wykonać pracę plastyczną	– rozpoznaje narratora – prezentuje bohaterkę – opisuje dąb, bohatera opowiadania	– omawia narratora w utworze – omawia cechy bohaterki – ciekawie opisuje dąb – wykonuje pracę plastyczną	– określa narratora – wskazuje emocje i uczucia bohaterki – używa środków artystycznych przy opisie dębu – wykonuje ciekawą pracę plastyczną	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		– wykonuje prostą pracę plastyczną			
Hojność. Podsumowanie rozdziału II materiał z rozdziału II	– wie, co to jest temat utworu – wie, co to jest przesłanie dzieła – wie o istnieniu sensu dosłownego i niedosłownego – zna pojęcie przenośni – wyróżnia opowiadanie spośród innych gatunków – rozpoznaje SMS i e-mail – wie, jak stworzyć plakat – rozpoznaje reklamę – wie o istnieniu nieosobowych form czasownika – wie, co to jest tryb czasownika – wie, co to jest akcent	– rozpoznaje tematykę utworów – dostrzega przesłanie dzieła – rozpoznaje sens dosłowny i niedosłowny – wie, co to jest przenośnia – wie, co to jest opowiadanie obyczajowe – wie, co to jest e-mail i SMS – tworzy prosty plakat – wie, co to jest reklama – rozpoznaje nieosobowe formy czasownika – zna różne tryby czasownika – wie, jak akcentować czasowniki	– omawia tematykę utworów – omawia przesłanie dzieła – omawia sens dosłowny i niedosłowny – wyjaśnia znaczenie przenośni – omawia opowiadanie obyczajowe – wyjaśnia, co to jest SMS i e-mail – tworzy ciekawy plakat – odczytuje reklamę – omawia nieosobowe formy czasownika – omawia różne tryby czasownika – omawia akcent czasownika	– określa problematykę utworów – formułuje przesłanie dzieła – formułuje sens dosłowny i niedosłowny – wskazuje w tekście przenośnię – podaje cechy opowiadania obyczajowego – pisze e-maile i SMS-y – prezentuje plakat – tworzy slogan reklamowy – stosuje nieosobowe formy czasownika – stosuje różne tryby czasownika – poprawnie akcentuje czasowniki	– zna materiał zawarty w rozdziale II – samodzielnie analizuje i interpretuje zawarte w nim teksty
Rozdział III. Dziedzictwo antyczne					

Trudne początki, czyli jak powstał świat według starożytnych Greków Katarzyna Marciniak, <i>Dzieciństwo bogów i ludzi</i> (fragmenty)	– kojarzy pojęcia mitu i mitologii z antyczną kulturą Grecji – wydobywa informacje na temat początków świata – kojarzy nazwy bogów greckich – zna słowo <i>chaos</i> – podaje nazwy niektórych bogów greckich – zna pojęcie mitu – zbiera materiał do opisu Gai lub Uranosa	– zna pojęcia mitu i mitologii – odtwarza początki świata według starożytnych Greków – zna najważniejszych greckich bogów – określa znaczenie słowa <i>chaos</i> – podaje nazwy bóstw greckich – rozpoznaje mit jako gatunek – porządkuje materiał do opisu Gai lub Uranosa	– omawia pojęcia mitu i mitologii – opowiada o początkach świata według mitów starożytnej Grecji – wypowiada się na temat najważniejszych bogów greckich – wyjaśnia, jak pojęcie <i>chaos</i> jest związane z początkiem świata według antycznych Greków – omawia mit jako gatunek – wskazuje powiązania między bogami greckimi – opowiada o Gai lub Uranosie	– wyjaśnia pojęcia mitu i mitologii – wypowiada się na temat początków świata według starożytnych Greków – tworzy drzewo genealogiczne najważniejszych bogów greckich – podaje synonimy i antonimy słowa <i>chaos</i> – podaje kolejność wyłaniania się bóstw – podaje cechy mitu jako gatunku – opisuje Gaję lub Uranosa	– samodzielnie wydobywa i porządkuje informacje zawarte w tekście
Kto podarował ludziom życie i ogień? Nikos Chadzinikolau, Ares Chadzinikolau, <i>Prometeusz</i> (fragmenty)	– zna rolę Prometeusza w powstaniu ludzi – wyodrębnia z tekstu postać Prometeusza – zna pojęcie szacunku – zna pojęcia prometeizmu	– wie, jak według starożytnych Greków na świecie pojawili się ludzie – przedstawia Prometeusza – omawia przejawy szacunku – omawia pojęcia prometeizmu	– opowiada o powstaniu człowieka według antycznego mitu – opowiada o Prometeuszu – określa postawę szacunku – wypowiada się na temat pojęć prometeizmu i postawy prometejskiej	– wyjaśnia, jak według starożytnych Greków na świecie pojawili się ludzie – wymienia cechy Prometeusza – wypowiada się na temat szacunku	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	i postawy prometejskiej – dostrzega ważne elementy obrazu Petera Paula Rubensa – wie, jak napisać podziękowanie – wie, jak napisać notatkę biograficzną	i postawy prometejskiej – opisuje obraz Petera Paula Rubensa – pisze proste podziękowanie dla Prometeusza – tworzy prostą notkę biograficzną	– wypowiada się na temat obrazu Petera Paula Rubensa – pisze podziękowanie dla Prometeusza – tworzy notatkę biograficzną	– wyjaśnia pojęcia prometeizmu i postawy prometejskiej – wyjaśnia związek obrazu Petera Paula Rubensa z mitem – pisze rozwinięte podziękowanie dla Prometeusza – tworzy rozwiniętą notkę biograficzną	
Demeter i Kora oraz plan podstępnych bogów Wanda Markowska, <i>Demeter i Kora</i> (fragmenty)	– zwraca uwagę na tematykę mitu – rozpoznaje emocje Demeter – zna pojęcie związku frazeologicznego – wie, co to jest plan szczegółowy – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – wie, na czym polega scenka dramatowa	– zna tematykę mitu – nazywa emocje Demeter – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak napisać plan szczegółowy – zna zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – przygotowuje przy pomocy scenkę dramatową	– wypowiada się o tematyce mitu – określa emocje Demeter – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – omawia zasady pisania planu szczegółowego – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – bierze udział w scenie dramatowej	– opowiada o tematyce mitu – wypowiada się na temat emocji Demeter – wyjaśnia znaczenie związku <i>kamienna twarz</i> – pisze plan szczegółowy mitu – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>ch</i> – kieruje przygotowaniem scenki dramatowej	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Konsekwencje niedyskrecji Jan Parandowski, <i>Szyf</i> (fragmenty)	– prezentuje Syzyfa – wyodrębnia cechy bohatera	– omawia zachowanie bohatera mitu – nazywa cechy bohatera	– wypowiada się na temat zachowania bohatera mitu – ocenia bohatera	– wskazuje konsekwencje działania bohatera mitu – charakteryzuje bohatera	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	– wie, co to jest przesłanie utworu – wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, jak napisać list	– rozpoznaje przesłanie mitu – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>syzyfowa praca</i> – pisze list	– omawia przesłanie mitu – wypowiada się na temat związku frazeologicznego <i>syzyfowa praca</i> – pisze list, w którym przedstawia argumenty	– odczytuje naukę płynącą z mitu – podaje współczesne przykłady syzyfowej pracy – pisze list, w którym uzasadnia argumenty	
Siła charakteru	– wyodrębnia postacie – zwraca uwagę na słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – dostrzega cechy bohatera – zwraca uwagę na informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej postaci – zwraca uwagę na informacje o zachowaniu i postawie postaci – wie, na czym polega kompozycja charakterystyki	– przedstawia postacie – zbiera słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – nazywa cechy bohatera – wyszukuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – wypowiada się na temat zachowania i postawy postaci – dostrzega kompozycję charakterystyki – zna postaci mitologiczne	– ocenia postacie – porządkuje słownictwo potrzebne do opisu wyglądu – omawia cechy bohatera – porządkuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – omawia zachowanie i postawę postaci – omawia kompozycję charakterystyki – charakteryzuje postacie mitologiczne	– charakteryzuje postacie – opisuje wygląd postaci – podaje przykłady zachowania postaci – prezentuje informacje o zdolnościach, umiejętnościach i zainteresowaniach opisywanej osoby – ocenia zachowanie i postawę postaci – zwraca uwagę na kompozycję charakterystyki, jego poprawność językową oraz estetykę zapisu – odgaduje na podstawie cech imiona postaci mitologicznych	– samodzielnie pisze rozwiniętą charakterystykę postaci

	– zna główne postaci mitologiczne				
Łatwe, łatwiejsze, najłatwiejsze jest stopniowanie przymiotnika	– wie, co to jest przymiotnik jako część mowy – wie, że przymiotnik się stopniuje – zna funkcje przymiotnika – zna podstawowe zasady pisowni zakończeń przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – rozpoznaje przymiotniki, które się nie stopniują	– rozpoznaje przymiotnik wśród innych części mowy – zna stopnie przymiotnika – wie, że przymiotniki służą do opisu – zna zasady pisowni zakończeń przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – wie, że nie wszystkie przymiotniki się stopniują	– omawia cechy przymiotnika – omawia stopnie przymiotnika – wie, jak wykorzystać przymiotnik do opisu – omawia zasady pisowni przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – omawia przymiotniki, które się nie stopniują	– podaje cechy przymiotnika – stopniuje przymiotniki – wykorzystuje przymiotniki do opisu – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – podaje przykłady przymiotników, które się nie stopniują	– wie wszystko o przymiotniku, stosuje poprawnie i funkcjonalnie przymiotniki w wypowiedziach
Nie najtrudniejsze to zadanie... – <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– wie, jak zapisać <i>nie</i> z przymiotnikami we wszystkich stopniach	– zna zasady zapisu <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– omawia zasady zapisu <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu równym, wyższym i najwyższym	– poprawnie zapisuje <i>nie</i> z wszystkimi formami przymiotnika
Zachować umiar w marzeniach Steve Parker, David West, <i>Dedał i Ikar</i> (fragment)	– zna pojęcie fabuły – rozpoznaje uczucia Dedała – rozpoznaje cechy bohaterów	– wie, co to jest fabuła – nazywa uczucia Dedała	– omawia fabułę utworu – omawia uczucia Dedała – omawia cechy bohaterów	– podaje treść fabuły – wypowiada się na temat uczuć Dedała – wypowiada się na temat cech charakteru bohaterów	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	– wie, co to jest frazeologizm – zna komiks jako tekst kultury – uważnie ogląda dzieła plastyczne – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – wie, co to jest scenka dramatowa – wie, jak formułować pytania	– nazywa cechy charakteru bohaterów – zna frazeologizm <i>ikarowe loty</i> – rozpoznaje komiks jako tekst kultury – dostrzega związki dzieł plastycznych z mitem – zna zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – bierze udział w scenie dramatowej – przygotowuje pytania do bohaterów mitu	– wypowiada się na temat frazeologizmu <i>ikarowe loty</i> – omawia komiks jako tekst kultury – omawia związki dzieł plastycznych z mitem – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – bierze czynny udział w scenie dramatowej – omawia pytania do bohaterów mitu	– wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>ikarowe loty</i> – podaje cechy komiksu – wyjaśnia, na czym polegają związki dzieł plastycznych z mitem – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h</i> – przygotowuje scenkę dramatową – prezentuje pytania do bohaterów mitu	
Silny jak Herkules! Jan Parandowski, <i>Herakles</i> (fragmenty)	– zna słowo <i>heros</i> – wie, jakie prace wykonywał Herakles – wie, co to jest frazeologizm – rozpoznaje cechy Heraklesa – zbiera informacje o postępowaniu Heraklesa – zna pojęcie synonimu	– wie, kto to jest heros, – nazywa prace Heraklesa – zna frazeologizm <i>stajnia Augiasza</i> – nazywa cechy Heraklesa – opowiada o postępowaniu Heraklesa	– omawia znaczenie słowa <i>heros</i>, – omawia prace Heraklesa – omawia frazeologizm <i>stajnia Augiasza</i> – ocenia cechy Heraklesa – wypowiada się na temat postępowania Heraklesa – podaje przykłady synonimów – wykonuje przekład intersemiotyczny w	– wyjaśnia znaczenie rzeczownika <i>heros</i>, – opowiada o pracach Heraklesa – wyjaśnia znaczenie frazeologizmu <i>stajnia Augiasza</i> – wypowiada się na temat cech Heraklesa – ocenia postępowanie Heraklesa	– samodzielnie analizuje i interpretuje mit

	– wie, co to jest przekład intersemiotyczny – wie, jak napisać opowiadanie – wie, jak napisać SMS	– wie, co to jest synonim – wykonuje prosty przekład intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki – tworzy proste opowiadanie o Heraklesie rozgrywające się we współczesności – pisze SMS, który bohater mógł napisać do matki	- postaci rysunku lub wyklejanki – pisze opowiadanie o Heraklesie – pisze rozwinięty SMS, który bohater mógł napisać do matki	– wskazuje synonim rzeczownika <i>sitätz</i> – wykonuje ciekawy przekład intersemiotyczny w postaci rysunku lub wyklejanki jednej z prac Heraklesa – tworzy ciekawe opowiadanie o Heraklesie rozgrywające się we współczesności – pisze ciekawy SMS, który bohater mógł napisać do matki	
Bohater potrzebny od zaraz Krzysztof Ulanowski, <i>Niś Ariadny</i> (fragmenty)	– zna pojęcie wątku głównego w utworze – zwraca uwagę na bohaterów mitu – wyodrębnia postać Tezeusza – rozpoznaje motyw labiryntu – wie, co to jest frazeologizm – dostrzega ważne elementy dzieł plastycznych związanych z mitem	– wie, co to jest wątek główny w utworze – rozpoznaje bohaterów mitu – opowiada o Tezeuszu – wie, że labirynt ma symboliczne znaczenie – zna frazeologizmy związane z mitem – dostrzega związki dzieł plastycznych z mitem	– omawia wątek główny mitu – wypowiada się na temat bohaterów mitu – wymienia czyny Tezeusza – opowiada o znaczeniach labiryntu – wypowiada się na temat frazeologizmów związanych z mitem – opowiada o dziełach plastycznych związanych z mitem	– rozpoznaje wątek główny w micie – przedstawia bohaterów mitu – nazywa cechy Tezeusza – wyjaśnia symboliczne znaczenie labiryntu – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem – interpretuje dzieła plastyczne związane z mitem	– samodzielnie analizuje i interpretuje mit

	– opowiada najważniejsze wydarzenia mitu – wie na czym polega dedykacja – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– streszcza mit – pisze prostą dedykację – zna zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– streszcza mit zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi – pisze dedykację – omawia zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	– wymyśla inne wersje mitu – pisze ciekawą dedykację – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów z <i>h i ch</i>	
Siła wyższa: poznaję słownik frazeologiczny	– wie o istnieniu słownika frazeologicznego – zna układ alfabetyczny – zna pojęcie związku frazeologicznego – rozpoznaje znaczenia związków frazeologicznych – wie, co to jest frazeologizm	– zna słownik frazeologiczny – zna układ haseł w słowniku – wie, co to jest związek frazeologiczny – zna znaczenia związków frazeologicznych – rozpoznaje frazeologizmy	– omawia słownik frazeologiczny – omawia układ haseł w słowniku – wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – podaje przykłady związków frazeologicznych – posługuje się w wypowiedziach związkami frazeologicznymi	– wie, do czego służy słownik frazeologiczny – zna budowę haseł w słowniku – wyszukuje związki frazeologiczne z podanymi wyrazami – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych – tworzy zdania ze związkami frazeologicznymi	– poprawnie posługuje się słownikiem frazeologicznym
Jak zostałem półbogiem... Rick Jordan, <i>Złodziej pioruna</i> (fragmenty)	– rozpoznaje najważniejszych bohaterów mitologicznych – zna atrybuty bogów greckich	– rozpoznaje bohaterów mitologicznych – wskazuje atrybuty bogów greckich – wyraża opinię na temat fragmentu powieści	– omawia bohaterów mitologicznych – wypowiada się na temat atrybutów bogów greckich – komentuje fragment powieści	– wypowiada się na temat bohaterów mitologicznych – omawia atrybuty bogów greckich – ocenia fragment powieści – w ciekawy sposób przedstawia własną	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	– wypowiada się na temat fragmentu powieści – opowiada, jak odnaleziono broń Zeusa	– przedstawia własną historię odnalezienia broni Zeusa	– proponuje własną historię odnalezienia broni Zeusa	historię odnalezienia broni Zeusa	
Dziedzictwo antyczne. Podsumowanie rozdziału III materiał z rozdziału III	– zna pojęcie mitologii – wie, jak stworzyć notatkę biograficzną – wie, co to jest dedykacja – wie, do czego służy słownik frazeologiczny – zna atrybuty bogów greckich – wie, że przymiotniki podlegają stopniowaniu – wie, jak pisać partykułę <i>nie</i> z przymiotnikami – zna charakterystykę jako formę wypowiedzi	– wie, co to jest <i>mitologia</i> – tworzy notatkę biograficzną – tworzy dedykację – zna słownik frazeologiczny – zna mitologiczne związki frazeologiczne – wymienia atrybuty bogów greckich – zna stopnie przymiotników – zna zasady pisowni partykuły <i>nie</i> z przymiotnikami – wie, na czym polega charakterystyka	– wypowiada się na temat mitologii – tworzy prostą notatkę biograficzną – tworzy dedykację zgodnie z wymogami tej formy wypowiedzi – wyjaśnia związki frazeologiczne związane z mitologią – wypowiada się na temat atrybutów bogów greckich – omawia stopnie przymiotników – omawia zasady pisowni partykuły <i>nie</i> z przymiotnikami – omawia cechy charakterystyki	– wyjaśnia pojęcie mitologii – tworzy ciekawą notatkę biograficzną – tworzy ciekawą dedykację – korzysta w praktyce ze słownika frazeologicznego – wyjaśnia mitologiczne związki frazeologiczne – omawia atrybuty bogów greckich – stopniuje przymiotniki – stosuje w praktyce zasadę pisowni <i>nie</i> z przymiotnikami – charakteryzuje bohaterów utworów	– samodzielnie analizuje i interpretuje wszystkie teksty znajdujące się w rozdziale III

Wymagania edukacyjne z języka polskiego - drugie półrocze:					
Rozdział IV. Dobre obyczaje					
W dobrym świecie dobrze żyć... Agnieszka Frączek, <i>Dobre obyczaje, czyli w lekkim tonie o bon tonie</i>	– wie, co to jest równoważnik zdania – rozpoznaje emocje osoby mówiącej w wierszu – zna pojęcie synonimu – wie, na czym polega dobre wychowanie – zna podstawowe słowa związane z dobrym wychowaniem – wypowiada się na temat zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach, – wie, co to jest Tydzień Dobrych Manier	– rozróżnia zdanie i równoważnik zdania – nazywa emocje osoby mówiącej w wierszu – wie, co to jest synonim – zna najważniejsze zasady dobrego wychowania – zna słowa używane przez osoby dobrze wychowane – omawia zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach – wypowiada się na temat Tygodnia Dobrych Manier	– wyjaśnia, co to jest równoważnik zdania – omawia emocje osoby mówiącej w wierszu – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia zasady dobrego wychowania – wymienia słowa związane z dobrym wychowaniem – komentuje zachowanie dzieci przedstawionych na zdjęciach – omawia Tydzień Dobrych Manier	– wyjaśnia, czym różni się równoważnik zdania od zdania – wypowiada się na temat emocji osoby mówiącej w wierszu – wskazuje synonim określenia <i>bon ton</i> – zapisuje zasady dobrego wychowania w formie piramidy wartości – podaje słowa używane przez osoby dobrze wychowane – ocenia zachowania dzieci przedstawionych na zdjęciach – planuje Tydzień Dobrych Manier	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
Dobre maniery przepustką na uroczysty obiad	– wie, co to jest poradnik – wie, jak napisać zaproszenie	– wie, jak wygląda poradnik – pisze zaproszenie	– omawia wygląd poradnika – pisze oryginalne zaproszenie	– tworzy poradnik związany z dobrymi manierami	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

Magdalena Adamska, <i>Jak przetrwać uroczysty obiad</i> (fragmenty)	– wie, jak zachować się przy stole – rozpoznaje czasowniki w tekście – wie, jak zapisać <i>nie</i> z czasownikami – dostrzega znaczące elementy obrazów – umie zachować się przy rodzinnym stole	– zna zasady zachowania się przy stole – wskazuje czasowniki użyte przez autorkę – zna zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – opisuje obrazy – wie, o czym rozmawiać przy rodzinnym stole	– omawia zasady zachowania się przy stole – omawia czasowniki wykorzystane w tekście – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – omawia obrazy – podejmuje rozmowy przy rodzinnym stole	– pisze zaproszenie zgodne ze wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – stosuje w praktyce zasady zachowania się przy stole – zamienia czasowniki na wskazane formy – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z czasownikami – ustala związek obrazów z tekstem – podaje tematy rozmów przy rodzinnym stole	
Soplicowska lekcja dobrych manier Adam Mickiewicz, <i>Gospodarstwo</i> (fragmenty)	– wie, co to jest rym – wie, co to jest temat utworu – rozpoznaje bohaterów – rozpoznaje zwrot do czytelnika – rozpoznaje budowę utworu – wie, jak kulturalnie się przywitać	– wyjaśnia, co to jest rym – rozpoznaje temat fragmentu – przedstawia bohaterów – wskazuje zwrot do czytelnika – zwraca uwagę na budowę utworu – zna formuły kulturalnego powitania	– omawia rymy – wypowiada się o temacie fragmentu – omawia bohaterów – wypowiada się na temat zwrotu do czytelnika – omawia budowę utworu – podaje przykłady kulturalnego powitania się – bierze czynny udział w scenkach dramatycznych	– rozpoznaje rodzaje rymów – omawia temat fragmentu utworu – wyjaśnia, czym zajmowali się bohaterowie, jakie mieli cechy – wyjaśnia funkcję zwrotu do czytelnika – analizuje budowę utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst

	– wie, co to jest scenka dramowa – gromadzi informacje o stroju – zna przysłowia	– bierze udział w scenkach dramatycznych – wyraża opinię na temat stroju – objaśnia znaczenia przysłów	– omawia strój – wypowiada się na temat przysłów	– podaje formuły kulturalnego powitania – przygotowuje scenki dramatyczne – ocenia strój – rysuje przysłowie w formie rebusu	
Zrób to najlepiej jak potrafisz! Stopniowanie przysłówków	– wie, co to jest przysówek – wie, że przysówek się stopniuje – stosuje przysłówki w wypowiedziach	– rozpoznaje przysówek wśród innych części mowy – zna stopnie przysówka – używa w praktyce przysłówków w różnych stopniach	– omawia przysówek jako część mowy – omawia stopnie przysówka – omawia funkcję przysówka	– podaje cechy przysówka – zna rodzaje stopniowania, zna przysłówki, które się nie stopniują – tworzy wypowiedzi z przysłówkami w różnych stopniach	– stosuje funkcjonalnie przysłówki w wypowiedziach
Nie zawsze jest nietrudno. Zwykle jest nie najgorzej	– wie, jak zapisać <i>nie</i> z przysówkiem w stopniu równym – wie, jak zapisać <i>nie</i> z przysówkiem w stopniu wyższym i najwyższym	– zna zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkami w stopniu równym – zna zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkami w stopniu wyższym i najwyższym	– omawia zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkiem w stopniu równym – omawia zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkiem w stopniu wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkami w stopniu równym – stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkami w stopniu wyższym i najwyższym	– stosuje w praktyce zasady pisowni <i>nie</i> z przysówkami
Pasażer pasażerowi nierówny	– zna rzeczownik <i>komunikacja</i> – wie, co to jest synonim	– posługuje się rzeczownikiem <i>komunikacja</i> – podaje przykłady synonimów	– tworzy zdania z rzeczownikiem <i>komunikacja</i> – wyjaśnia, co to jest synonim	– wyjaśnia znaczenie rzeczownika <i>komunikacja</i> – wskazuje synonimy podanych wyrazów	– bierze aktywny udział w komunikacji

	– podaje przykłady niewłaściwego zachowania – zna środki językowe używane w kampanii – wie, kto to jest antybohater – wie, jak należy zachować się w komunikacji publicznej – wie, co to jest scenka dramatowa – zna podstawowe zasady ortograficzne	– wie, jakie zachowanie jest niewłaściwe – podaje przykłady środków używanych w kampanii – tworzy nazwy dla antybohaterów akcji – tworzy kodeks właściwego zachowania się w komunikacji publicznej – bierze udział w scenkach dramatowych – przypomina zasady ortograficzne	– omawia niewłaściwe zachowanie – wypowiada się na temat środków językowych używanych w kampanii – wypowiada się na temat nazw antybohaterów akcji – omawia zasady zachowania się w komunikacji publicznej – bierze czynny udział w scenkach dramatowych – omawia zasady ortograficzne	– opisuje niewłaściwe zachowanie – omawia środki językowe używane w kampanii – omawia nazwy dla antybohaterów akcji – tworzy kodeks właściwego zachowania się w komunikacji publicznej z użyciem właściwych trybów czasownika – tworzy scenki dramatowe – utrwała zasady ortograficzne	
Jak uatrakcyjnić opowiadanie? Dialogiem!	– wyróżnia opowiadanie spośród innych form wypowiedzi – wie, co to jest dialog – rozpoznaje znaki interpunkcyjne – rozpoznaje komentarz narratora	– wie, czym cechuje się opowiadanie z dialogiem – zna zasady wprowadzania dialogu do tekstu – zna wszystkie znaki interpunkcyjne – wie, kiedy stosować małą i wielką literę w komentarzu narratora	– omawia cechy opowiadania z dialogiem – wprowadza dialog do tekstu – stosuje znaki interpunkcyjne – omawia zapis komentarza narratora – omawia synonimy – zapisuje dialog w opowiadaniu	– wyjaśnia, czym cechuje się opowiadanie z dialogiem – wyjaśnia zasady wprowadzania dialogu do tekstu – poprawnie wprowadza znaki interpunkcyjne do tekstu – poprawnie stosuje małą i wielką literę w komentarzu narratora	– pisze opowiadanie twórcze z dialogiem

	– wie, co to jest synonim – wie, jak zapisać dialog w opowiadaniu – zna znaki przestankowe	– rozpoznaje synonimy – wie, jak zapisać dialog z komentarzem narratora – wie, jak uzupełnić dialog odpowiednimi znakami przestankowymi	– omawia znaki przestankowe w dialogu	– zastępuje powtarzające się wyrazy synonimami – zapisuje dialog z komentarzem narratora – uzupełnia dialog odpowiednimi znakami przestankowymi	
Ryzykowne zabawy, czyli o konsekwencjach wejścia do szafy Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– przedstawia swoje zdanie na temat utworu – wie, co to jest synonim – rozpoznaje elementy świata przedstawionego – rozpoznaje dwa światy w powieści – rozpoznaje powieść fantasy – zna ekranizację powieści	– wypowiada się na temat utworu – podaje przykłady synonimów – wskazuje elementy świata przedstawionego – wyodrębnia dwa światy w powieści – wie, co to jest powieść fantasy – wypowiada się na temat ekranizacji powieści	– omawia utwór – omawia synonimy – wypowiada się na temat elementów świata przedstawionego – wypowiada się na temat dwóch światów w powieści – omawia powieść fantasy – omawia ekranizację powieści	– ocenia utwór – stosuje synonimy – omawia elementy świata przedstawionego – omawia dwa światy w powieści – wskazuje cechy powieści fantasy – ocenia ekranizację powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Jak nie zbłądzić w Narnii? Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– wskazuje fragmenty mówiące o tym, jak dotrzeć do Narnii – rozpoznaje wydarzenia	– opowiada o sposobach dotarcia do Narnii – wyodrębnia wydarzenia	– wypowiada się o sposobach dotarcia do Narnii – omawia wydarzenia – omawia retrospekcję	– ocenia, czy trudno było dotrzeć do Narnii – porządkuje wydarzenia w kolejności chronologicznej	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	– zna pojęcie retrospekcji – rozpoznaje akcję i fabułę w utworze – rozpoznaje bohaterów – rozpoznaje miejsca w Narnii – wie, jak stworzyć prezentację multimedialną – opowiada o czarodziejskiej krainie	– wie, co to jest retrospekcja – zna pojęcia akcji i fabuły w utworze – nazywa cechy bohaterów – wyodrębnia miejsca w Narnii – przygotowuje prostą prezentację multimedialną – opowiada o zwyczajach panujących w czarodziejskiej krainie	– omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat miejsc w Narnii – przygotowuje prezentację multimedialną – wypowiada się na temat zwyczajów panujących w czarodziejskiej krainie	– wyjaśnia, na czym polega retrospekcja – wyjaśnia, czym różni się akcja od fabuły – charakteryzuje bohaterów – opisuje miejsca w Narnii – przygotowuje ciekawą prezentację multimedialną – ocenia zwyczaje panujące w czarodziejskiej krainie	
Siły dobra i zła w <i>Opowieściach z Narnii</i> Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– wyodrębnia bohaterów – wskazuje fragmenty mówiące o Białej Czarownicy – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów – pod nadzorem uzupełnia notatkę – zbiera materiał do charakterystyki Białej Czarownicy	– charakteryzuje bohaterów – zbiera informacje o Białej Czarownicy – zna zasady poprawnej pisowni wyrazów – uzupełnia notatkę – porządkuje materiał do charakterystyki Białej Czarownicy	– omawia bohaterów – opowiada o Białej Czarownicy – omawia zasady poprawnej pisowni wyrazów – twórczo uzupełnia notatkę – omawia Białą Czarownicę	– ocenia bohaterów – opowiada, jak została pokonana Biała Czarownica – poprawnie zapisuje wyrazy – funkcjonalnie uzupełnia notatkę – charakteryzuje Białą Czarownicę	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

Jak nie zbłądzić w... życiu? Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– rozpoznaje związki między bohaterami – opowiada o Edmundzie i jego rodzeństwie – wie, jak napisać kartkę z przeprosinami – pisze proste opowiadanie na podstawie treści utworu	– dostrzega relacje między bohaterami – wypowiada się na temat Edmunda i jego rodzeństwa – pisze kartkę z przeprosinami – pisze opowiadanie na podstawie treści utworu	– omawia relacje między bohaterami – omawia związki Edmunda z rodzeństwem – pisze przekonującą kartkę z przeprosinami – pisze ciekawe opowiadanie na podstawie treści utworu	– ocenia relacje między bohaterami – ocenia Edmunda i jego rodzeństwo – pisze oryginalną kartkę z przeprosinami – pisze twórcze opowiadanie na podstawie treści utworu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Zło zostanie naprawione, gdy w tę Aslan przyjdzie stronę Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii</i>	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o Aslanie – ogląda kadry z filmu – opowiada o zachowaniu lwa – wie, jak napisać zaproszenie	– swobodnie porusza się po treści tekstu – opowiada o ofierze Aslana – opowiada o zawartości kadrów z filmu – nazywa cechy lwa – pisze zaproszenie	– wskazuje we tekście wskazane elementy świata przedstawionego – komentuje ofiarę Aslana – komentuje kadry z filmu – omawia cechy lwa – pisze ciekawe zaproszenie	– wyszukuje w tekście wskazany fragment – wyjaśnia, na czym polegała ofiara Aslana – rozpoznaje wydarzenia na kadrach z filmu – podaje przykłady zachowania lwa, które świadczą o jego cechach – pisze zaproszenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Teatralny savoir-vivre	– zna głównych twórców widowiska teatralnego	– wymienia twórców widowiska scenicznego	– omawia twórców widowiska teatralnego	– wyjaśnia, czym zajmuje się każdy z twórców widowiska scenicznego	– wie, jak poprawnie zachować się w teatrze

	– zna elementy spektaklu teatralnego – wie, jak zachować się w teatrze – zna podstawowe rodzaje przedstawień teatralnych – uważnie ogląda fotografie prezentujące treść sztuki – przygląda się inscenizacji mitu greckiego – wie, jakie informacje zawiera repertuar teatralny – wie, jak zapisać imiona i nazwiska twórców widowiska teatralnego oraz tytuł przedstawienia	– wymienia elementy spektaklu teatralnego – zna zasady zachowania się w teatrze – rozpoznaje rodzaje przedstawień teatralnych – świadomie ogląda fotografie prezentujące treść sztuki – bierze udział w inscenizacji mitu greckiego – wie, co to jest repertuar teatralny – zna zasady zapisu imion i nazwisk twórców widowiska oraz tytułu przedstawienia	– wypowiada się na temat elementów spektaklu teatralnego – omawia zasady zachowania się w teatrze – omawia rodzaje przedstawień teatralnych – omawia fotografie prezentujące treść sztuki – bierze aktywny udział w inscenizacji mitu greckiego – komentuje repertuar teatralny – omawia zasady zapisu imion i nazwisk twórców przedstawienia teatralnego oraz jego tytułu	– omawia elementy spektaklu teatralnego – przestrzega zasad zachowania się w teatrze – wymienia rodzaje przedstawień teatralnych – określa treść sztuki na podstawie fotografii – przygotowuje inscenizację mitu greckiego – sprawdza repertuar teatralny w internecie – poprawnie zapisuje imiona i nazwiska twórców widowiska oraz tytuł przedstawienia	
Niezły numer z tego liczebnika!	– rozpoznaje liczebnik – wie, że liczebnik ma różne rodzaje – wie, jak odmieniać liczebniki zbiorowe – zna poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– wyodrębnia liczebnik spośród innych części mowy – zna rodzaje liczebnika – zna zasady odmiany liczebników zbiorowych	– omawia liczebnik jako część mowy – omawia rodzaje liczebnika – omawia zasady odmiany liczebników zbiorowych	– podaje cechy liczebnika jako części mowy – podaje nazwy rodzajów liczebnika – poprawnie odmienia liczebniki zbiorowe	– funkcjonalnie stosuje liczebniki w swoich wypowiedziach

		– wskazuje poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– omawia poprawne formy różnych rodzajów liczebników	– tworzy poprawne formy różnego rodzaju liczebników	
Dobre obyczaje. Podsumowanie rozdziału IV materiał z rozdziału IV	– wie, co to jest definicja słownikowa – zna przysłówek jako część mowy – wie, że przysłówek się stopniuje – zna pojęcie rymu – wie, co to jest liczebnik jako część mowy – pisze proste opowiadanie	– zna budowę definicji słownikowej – rozpoznaje przysłówek wśród innych części mowy – zna stopnie przysłówka – wie, co to są rymy – rozpoznaje liczebnik spośród innych części mowy – wie, jak napisać opowiadanie z dialogiem	– omawia budowę definicji słownikowej – omawia przysłówek jako część mowy – omawia stopnie przysłówka – wyjaśnia, co to są rymy – wyjaśnia, czym cechuje się liczebnik jako część mowy – pisze opowiadanie z dialogiem	– tworzy definicję słownikową – podaje cechy przysłówka jako części mowy – poprawnie stopniuje przysłówki – zna rodzaje rymów – omawia cechy liczebnika jako części mowy – pisze twórcze opowiadanie z dialogiem	– zna treści literackie i językowe zawarte w rozdziale IV
Rozdział V. Nauka i zabawa					
O pewnej czapli Ignacy Krasicki, <i>Czapla, ryby i rak</i>	– wie, co to jest bajka – zna pojęcie morału – wyodrębnia bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wie, na czym polega plan wydarzeń	– rozpoznaje bajkę wśród innych gatunków literackich – wie, co to jest moral – wskazuje cechy bohaterów bajek Ignacego Krasickiego – wie, co to jest uosobienie	– wypowiada się na temat bajki jako gatunku literackiego – wyjaśnia, co to jest moral – omawia cechy bohaterów utworu – wyjaśnia, co to jest uosobienie – wyjaśnia, jak stworzyć plan wydarzeń	– podaje cechy bajki – wskazuje moral w bajkach – charakteryzuje bohaterów bajek Ignacego Krasickiego – wskazuje uosobienie – tworzy plan wydarzeń – inscenizuje postępowanie sądowe	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	– wie, co to jest postępowanie sądowe – wie, jak przedstawić swoje zdanie – dostrzega cechy budowy tekstu – wie, że bajki mają charakter uniwersalny – pisze krótki SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– wie, jak stworzyć plan wydarzeń – wie, na czym polega postępowanie sądowe – przedstawia swoje zdanie – zwraca uwagę na budowę tekstu – wypowiada się na temat aktualności bajek – pisze SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– wyjaśnia, na czym polega postępowanie sądowe – argumentuje swoje zdanie – omawia budowę tekstu – omawia aktualność bajek – pisze przekonujący SMS z ostrzeżeniem dla ryb	– uzasadnia swoje zdanie – analizuje budowę tekstu – uzasadnia aktualność bajek – pisze ciekawy SMS z ostrzeżeniem dla ryb	
Portretujemy słowem	– dostrzega elementy obrazu – dobiera słownictwo do opisu obrazu – wie, co to jest portret – wie, na czym polega malarstwo abstrakcyjne – wie, co to jest martwa natura – wie, co to jest pejzaż	– wypowiada się na temat elementów obrazu – podaje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – rozpoznaje portret – rozpoznaje obraz abstrakcyjny – rozpoznaje martwą naturę – rozpoznaje pejzaż – wyodrębnia postać na obrazie	– omawia elementy obrazu – porządkuje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – omawia cechy portretu – omawia malarstwo abstrakcyjne – omawia martwą naturę – omawia postaci na obrazie – omawia barwy na obrazie	– opisuje obraz – porządkuje słownictwo ułatwiające analizę obrazu – wyjaśnia, po czym rozpoznać portret – wyjaśnia, na czym polega abstrakcja – wyjaśnia, po czym rozpoznać martwą naturę – wyjaśnia, po czym rozpoznać pejzaż	– samodzielnie analizuje i interpretuje obrazy

	– dostrzega postaci na obrazie – rozpoznaje barwy	– nazywa barwy		– opisuje postaci na obrazie – podaje synonimy nazw barw	
O chwale i naiwności Ignacy Krasicki, <i>Kruk i lis</i>	– zna pojęcie komizmu – zna pojęcie morału – wie, jak napisać streszczenie – rozpoznaje cechy bohaterów – wie, co to jest synonim – wie, co to jest znaczenie ogólne słów – szuka informacji w różnych źródłach – wie, jak stworzyć notkę biograficzną	– dostrzega komizm utworu – wie, co to jest morał – pisze streszczenie utworu – nazywa cechy bohaterów – wyjaśnia, co to jest synonim – zna słowa o znaczeniu ogólnym – wyszukuje wiadomości w internecie – pod nadzorem tworzy krótką notkę biograficzną	– omawia elementy komiczne utworu – wyjaśnia, co to jest morał – pisze poprawne streszczenie utworu – omawia cechy bohaterów – omawia synonimy – omawia wyrazy o znaczeniu ogólnym – omawia wiadomości z internetu – tworzy krótką notkę biograficzną	– wyjaśnia, na czym polega komizm utworu – wskazuje morał w utworze – pisze streszczenie utworu zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – charakteryzuje bohaterów – wyszukuje synonimy – zastępuje grupę wyrazów słowem o znaczeniu ogólnym – porządkuje wiadomości z internetu – tworzy notkę biograficzną	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Czym zastąpić wyraz w zdaniu? Zaimkiem!	– wie, co to jest zaimek – wie o istnieniu różnych typów zaimków	– rozpoznaje zaimek wśród innych części mowy – zna typy zaimków – wie, kiedy stosować zaimki	– wskazuje cechy zaimka – wypowiada się na temat różnych typów zaimków – stosuje funkcjonalnie zaimki – stosuje poprawne formy zaimków	– omawia cechy zaimka – omawia typy zaimków – zastępuje powtarzające się wyrazy zaimkami – wstawia poprawne formy zaimków	– stosuje funkcjonalnie zaimki w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych

	– rozpoznaje sytuacje językowe, w których stosuje się zaimki – dobiera odpowiednie zaimki – wie o istnieniu krótszych i dłuższych form zaimków – unika błędnie użytych zaimków – wie, jak stosować formy zaimków <i>tę i tę</i> – zna formy zaimków <i>to i te</i>	– tworzy poprawne formy zaimków – układa zdania z zaimkami – zna krótsze i dłuższe formy zaimków – poprawia zdania z błędnie użytymi zaimkami – zna zasady stosowania form <i>tę i tę</i> – wie, jak używać form <i>to i te</i>	– formułuje poprawne zdanie z użyciem zaimków – omawia zasady użycia form zaimków <i>tę i tę</i> – omawia zasady użycia form zaimków <i>to i te</i>	– stosuje zaimki w praktyce – stosuje krótsze i dłuższe formy zaimków – używa w zdaniach poprawnych form zaimków – stosuje zasady użycia form <i>tę i tę</i> – używa poprawnie form <i>to i te</i>	
A cóż to jest za bajka? Wszystko to być może! Ignacy Krasicki, <i>Lew i zwierzęta</i>, <i>Ptaszki w klatce</i>, <i>Żółw i mysz</i>, <i>Katamarz i pióro</i>	– wie, co to jest temat utworu – rozpoznaje ludzkie wady wskazywane w bajkach – rozpoznaje wartości związane z nazwami zwierząt – zna pojęcie morału – wie, kto to jest narrator – dostrzega aktualność tematyki bajek	– rozpoznaje tematy bajek – wskazuje ludzkie wady ukazane w bajkach – nazywa wartości związane z nazwami zwierząt – wie, co to jest moral – dostrzega narratora w bajkach – ustala aktualność tematyki bajek	– wypowiada się o tematach bajek – wypowiada się na temat ludzkich wad wskazywanych w bajkach – omawia wartości związane z nazwami zwierząt – wyjaśnia, co to jest moral – wypowiada się na temat narratora w bajkach	– określa tematy bajek – omawia ludzkie wady wskazywane w bajkach – dopasowuje wartości do nazw zwierząt – wskazuje morały w bajkach – określa narratora w bajkach – przedstawia argumenty o aktualności bajek – pisze twórcze opowiadanie z	– samodzielnie analizuje i interpretuje teksty

	– pisze proste opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi – wie, jak napisać notatkę	– pisze opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy notatkę	– wyjaśnia, na czym polega aktualność tematyki bajek – pisze ciekawe opowiadanie z bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy skrótową notatkę	- bohaterami zwierzęcymi mającymi ludzkie cechy – tworzy funkcjonalną notatkę	
Przydawki – niezbędne w zdaniu, by coś opisać	– rozpoznaje podmiot i orzeczenie – wie, co to jest przydawka – układa zdania z przydawką – rozwija zdania przydawkami – wie, że przydawek można użyć do opisu postaci	– wie, czym się cechują podmiot i orzeczenie – rozpoznaje przydawkę wśród innych części zdania – wyszukuje przydawki w tekście – uzupełnia zdania przydawkami – używa przydawek do opisu postaci	– omawia podmiot i orzeczenie – stosuje przydawki – omawia przydawki w tekście – omawia przydawki zastosowane w zdaniu – omawia przydawki użyte do opisu postaci	– wyjaśnia, czym cechują się podmiot i orzeczenie – określa cechy przydawki – do wyszukanych przydawek zadaje pytania – układa zdania z przydawkami – opisuje postać z funkcjonalnym użyciem przydawek	– stosuje funkcjonalnie przydawki w wypowiedziach ustnych i pisemnych
Bajka dla wszystkich, którzy chcą być odpowiedzialni <i>Jan Brzechwa, Rozrzutny wróbel</i>	– rozpoznaje bohaterów – zna pojęcie uosobienia, – zna pojęcie morału – wie, jak zaprezentować swoje zdanie	– nazywa cechy bohaterów – wie, na czym polega uosobienie – wie, co to jest moral – prezentuje swoje zdanie	– omawia cechy bohaterów – wyjaśnia, na czym polega uosobienie – wyjaśnia, co to jest moral – uzasadnia swoje zdanie	– charakteryzuje bohaterów – wskazuje uosobienie – wskazuje moral – argumentuje swoje zdanie	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	– zna nazwy ptaków – wie, jak podzielić wiersz na role – obserwuje teatrzyk – wie, na czym polega streszczenie	– zna nazwy ptaków pisanych niezgodnie z regułami – dzieli wiersz na role – bierze udział w teatrzyku – streszcza bajkę	– wymienia nazwy ptaków, których nazwy są pisane niezgodnie z regułami – wskazuje role w wierszu – bierze czynny udział w teatrzyku – streszcza poprawnie bajkę	– pamięta nazwy ptaków pisanych niezgodnie z regułami – czyta wiersz z podziałem na role – organizuje teatrzyk – streszcza bajkę zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi	
Gdy woda sięga ust, głowa do góry! Adam Mickiewicz, <i>Lis i kozioł</i>	– zna pojęcie fabuły – rozpoznaje bohaterów – omawia sytuację przedstawioną w utworze – wie, co to jest bajka – szuka wskazanych zdań w tekście – wie jak opisać przedmiot – z uwagą przysłuchuje się rozmowie o tym, kiedy nie wolno słuchać innych – zna pojęcie motywowania	– wie, co to jest fabuła – nazywa cechy bohaterów – wyjaśnia, na czym polega trudność sytuacji – dostrzega cechy budowy bajki – wyjaśnia znaczenie zdania <i>już był w ogródku, już witał się z gąską</i> – opisuje przedmiot – bierze udział w rozmowie – wie, na czym polega motywowanie	– wyjaśnia, co to jest fabuła – omawia cechy bohaterów – wypowiada się na temat trudności sytuacji – omawia cechy bajki – omawia znaczenie wskazanych zdań – opisuje przedmiot, zachowując wszystkie cechy opisu przedmiotu – bierze czynny udział w rozmowie – wyjaśnia, na czym polega motywowanie	– opisuje fabułę – charakteryzuje bohaterów – podaje pomysły na rozwiązanie trudnej sytuacji – analizuje budowę bajki – wyjaśnia znaczenie zdania <i>już był w ogródku, już witał się z gąską</i> w kontekście całości utworu – opisuje przedmiot, uwzględniając jego pozytywne cechy – bierze czynny udział w rozmowie o tym, kiedy nie wolno słuchać innych	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

				– tworzy motywujące zdania	
Pobawimy się słowami Marcin Brykczyński, <i>Słowo w słowo</i>	– wie, co to jest związek frazeologiczny – wie, czy utwór jest bajką – zna pojęcie frazeologizmu – w prosty sposób ilustruje frazeologizm – umie bawić się słowami – zna pojęcie palindromu	– dostrzega związki frazeologiczne w tekście – bada, czy utwór jest bajką – wie, co to jest frazeologizm – ilustruje frazeologizm – wie, na czym polega zabawa słowami – wie, co to jest palindrom	– wyjaśnia, co to jest związek frazeologiczny – przedstawia argumenty do tezy – wyjaśnia, co to jest frazeologizm – ciekawie ilustruje frazeologizm – wyjaśnia, na czym polega zabawa słowami – podaje przykład palindromu	– wyjaśnia związki frazeologiczne użyte w utworze – stawia tezę, czy utwór jest bajką – wyszukuje frazeologizmy związane z częściami ciała – zabawnie ilustruje frazeologizm – proponuje zabawę słowami – wyjaśnia, co to jest palindrom	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Dokąd nas zaprasza Frances Hodgson Burnett? Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– przedstawia pierwsze wrażenia po przeczytaniu powieści – rozpoznaje czas i miejsce akcji – omawia posiadłość, do której przyjechała główna bohaterka – dzieli bohaterów na pierwszo- i drugoplanowych – wie, co to jest narracja	– wypowiada się na temat powieści – określa czas i miejsce akcji – opowiada o posiadłości, do której przyjechała główna bohaterka – wskazuje bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – zna różne typy narracji	– omawia walory i niedostatki powieści – wypowiada się na temat czasu i miejsca akcji – wypowiada się na temat posiadłości, do której przyjechała główna bohaterka – omawia bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – omawia różne typy narracji	– wyraża swoją opinię na temat powieści, – omawia czas i miejsce akcji, – opisuje posiadłość, do której przyjechała główna bohaterka, – przedstawia bohaterów pierwszo- i drugoplanowych – określa typ narracji w powieści	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	– wie, że utwór to powieść obyczajowa – rysuje prosty plan posiadłości – zestawia życie współczesne z życiem opisanym w powieści	– wie, czym cechuje się powieść obyczajowa – wykonuje plan posiadłości – porównuje życie współczesne z opisanym w powieści	– omawia powieść obyczajową – omawia sporządzony plan posiadłości – wypowiada się na temat życia współczesnego i życia opisanego w powieści	– wskazuje cechy powieści obyczajowej – wykonuje szczegółowy plan posiadłości – wskazuje podobieństwa i różnice życia współczesnego z życiem opisanym w powieści	
Jaką moc skrywał tajemniczy ogród? Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– rozróżnia pojęcia ogrodu i sadu – zna pojęcie synonimu – opowiada o pobycie bohaterów w ogrodzie – wie, jak napisać zaproszenie – wie, na czym polega gra literacka	– wyjaśnia pojęcia ogrodu i sadu – wie, co to jest synonim – opowiada, jak ogród zmienił bohaterów – pisze zaproszenie – bierze udział w przygotowaniu gry	– omawia pojęcia ogrodu i sadu – wyjaśnia, co to jest synonim – omawia zachowanie bohaterów w ogrodzie – pisze oryginalne zaproszenie – bierze czynny udział w grze	– wskazuje różnice między pojęciami ogrodu i sadu – podaje synonim pojęcia <i>tajemniczy</i> – wyjaśnia, na czym polegała zmiana bohaterów – pisze zaproszenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – przygotowuje grę	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Mary Lennox: Ja się zmieniam! Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– dostrzega wydarzenia z życia Mary – dostrzega cechy bohaterki – wydobywa informacje na temat	– wyodrębnia najważniejsze wydarzenia z życia Mary – nazywa cechy bohaterki – omawia dom rodzinny bohaterki	– omawia najważniejsze wydarzenia z życia Mary – omawia cechy bohaterki – wypowiada się na temat domu rodzinnego bohaterki	– prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia Mary – charakteryzuje bohaterkę – opisuje dom rodzinny bohaterki	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	domu rodzinnego bohaterki – dostrzega zmianę bohaterki	– opowiada o zmianie bohaterki	– przedstawia przebieg zmiany bohaterki	– przedstawia przyczyny zmiany bohaterki	
Colin – czyli wszystko jest możliwe! Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i>	– wyodrębnia najważniejsze wydarzenia z życia Colina – dostrzega moment przełomowy w życiu chłopca – porównuje Mary i Colina – wie, jak formułować pytania – przedstawia relacje między Colinem i jego tatą – wie, jak napisać podziękowanie	– wskazuje najważniejsze wydarzenia z życia Colina – wskazuje moment przełomowy w życiu chłopca – wskazuje podobieństwa między Mary a Colinem – wyjaśnia, jak formułować pytania – omawia relacje między chłopcem a jego tatą – pisze podziękowanie	– omawia najważniejsze wydarzenia z życia Colina – wypowiada się na temat momentu przełomowego w życiu chłopca – wypowiada się na temat podobieństw między Mary i Colinem – układa pytania do tekstu – wypowiada się na temat relacji między chłopcem a jego tatą – pisze oryginalne podziękowanie	– opowiada o najważniejszych wydarzeniach z życia Colina – omawia moment przełomowy w życiu chłopca – omawia podobieństwa między Mary i Colinem – układa pytania do Colina – ocenia relacje między chłopcem a jego tatą – pisze podziękowanie zgodnie z wszelkimi wymogami tej formy wypowiedzi	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór
Nauka i zabawa. Podsumowanie rozdziału V materiał z rozdziału V	– wie, co to jest bajka – rozpoznaje cechy bohaterów utworów – odczytuje przekaz bajek – zna pojęcie uosobienia	– zna cechy gatunkowe bajki – nazywa cechy bohaterów utworów – dostrzega przesłanie bajek – wie, co to jest uosobienie	– wyróżnia bajkę spośród innych gatunków literackich – omawia cechy bohaterów utworów – wypowiada się na temat przesłania bajek – wyjaśnia, co to jest uosobienie	– omawia cechy gatunkowe bajki – charakteryzuje bohaterów utworów – omawia przesłanie bajek – wskazuje uosobienie	– zna materiał językowy i literacki zawarty w rozdziale V

	– wie, jak napisać streszczenie – wie, co to jest zaimek – wie, co to jest liczebnik – wie, co to jest przydawka – dostrzega znaczące elementy obrazu	– pisze streszczenie – rozpoznaje zaimek wśród innych części mowy – rozpoznaje liczebnik wśród innych części mowy – wskazuje cechy przydawki – opisuje obraz	– pisze poprawne streszczenie – podaje przykłady zaimków – podaje przykłady liczebnika – omawia cechy przydawki – opisuje w ciekawy sposób obraz	– pisze streszczenie zgodnie z wszystkimi wymogami tej formy wypowiedzi – omawia cechy zaimka – omawia cechy liczebnika – podaje funkcje przydawki w zdaniu – opisuje obraz, wykorzystując środki języka malarskiego	
Rozdział VI. Patriotyzm					
Wywieszamy biało-czerwoną flagę Marek Michalak, <i>Historia o patriotyzmie.</i> <i>Koszulka z orłem</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – zna pojęcie patriotyzmu – tworzy związki wyrazowe ze słowem <i>patriotyzm</i> – rozpoznaje zachowanie bohaterów – zna nazwę <i>Święto Flagi</i> – wie, jak zapisywać daty – wie, jak wygląda instrukcja	– rozpoznaje tematykę utworu – wyjaśnia pojęcie patriotyzmu – podaje określenia do słowa <i>patriotyzm</i> – opowiada o zachowaniu bohaterów – wie, co to jest <i>Święto Flagi</i> – zna zasady zapisywania dat – wie, co to jest instrukcja	– wypowiada się o tematyce utworu – wypowiada się na temat pojęcia patriotyzmu – objaśnia określenia do słowa <i>patriotyzm</i> – omawia zachowanie bohaterów – wypowiada się na temat <i>Święta Flagi</i> – omawia zasady zapisywania dat – wyjaśnia, co to jest instrukcja	– określa tematykę utworu – wyjaśnia, jak można rozumieć słowo <i>patriotyzm</i> – tworzy chmurę wyrazów związanych ze słowem <i>patriotyzm</i> – ocenia zachowanie bohaterów – podaje sposoby obchodzenia <i>Święta Flagi</i> – stosuje w praktyce zasady zapisywania dat – tworzy instrukcję	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

Jak powiedzieć, żeby poruszyć słuchaczy?	– wie, co to jest sytuacja liryczna – rozpoznaje emocje podmiotu lirycznego – zna pojęcia intonacji i dykcji – wie, jak recytować wiersz	– rozpoznaje sytuację liryczną w wierszu – nazywa emocje podmiotu lirycznego – wie, co to jest intonacja i dykcja – przygotowuje recytację na podstawie instrukcji z podręcznika	– omawia sytuację liryczną w wierszu – wypowiada się na temat emocji podmiotu lirycznego – wyjaśnia, co to jest intonacja i dykcja – recytuje wiersz z odpowiednią intonacją i dykcją	– analizuje sytuację liryczną w wierszu – omawia emocje podmiotu lirycznego – czyta wiersz z odpowiednią intonacją i dykcją – recytuje wiersz na podstawie instrukcji z podręcznika	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
Na grzyby, w aromatów pełen las! Adam Mickiewicz, <i>Grzybobranie</i> (fragmenty)	– ogląda uważnie obraz – dokładnie ogląda zdjęcia – swobodnie porusza się po tekście – zna podstawowe środki stylistyczne – wyszukuje informacje w tekście – zna zwyczaje panujące w rodzinie – zna pojęcie tradycji – wie, jak napisać e-mail	– zbiera materiał do opisu obrazu – dostrzega ważne elementy zdjęć – wyszukuje odpowiednie cytaty – wskazuje środki stylistyczne – zbiera materiał do opisu lasu i stroju grzybiarzy – wymienia zwyczaje pielęgnowane w rodzinie i wśród znajomych – wie, co to jest tradycja	– porządkuje materiał do opisu obrazu – omawia ważne elementy zdjęć – prezentuje odpowiednie cytaty – omawia środki stylistyczne – porządkuje zebrany materiał – wypowiada się na temat zwyczajów panujących w rodzinie i wśród znajomych – wypowiada się na temat tradycji – pisze oryginalny e-mail o wybranej polskiej tradycji	– opisuje obraz – wskazuje zdjęcie pasujące do okoliczności opisanych w utworze – przedstawia odpowiednie cytaty – określa funkcję środków stylistycznych – opisuje las i stroje grzybiarzy – omawia zwyczaje pielęgnowane w rodzinie i wśród znajomych – wyjaśnia, co to jest tradycja – pisze ciekawy e-mail o wybranej polskiej tradycji	– samodzielnie analizuje i interpretuje fragment

		– pisze e-mail o wybranej polskiej tradycji			
Co dopełnia dopełnienie?	– rozpoznaje dopełnienie – odróżnia cechy dopełnienia od innych części zdania – odróżnia dopełnienie od innych części zdania – wskazuje dopełnienia	– zna pytania, na które odpowiada dopełnienie – podaje cechy dopełnienia – odróżnia dopełnienie od przydawki – wyszukuje dopełnienia w zdaniach	– zadaje pytania dopełnienia – omawia cechy dopełnienia – wie, czym różni się dopełnienie od przydawki – omawia dopełnienia w zdaniach	– wymienia pytania, na które odpowiada dopełnienie – omawia funkcję dopełnienia – wskazuje różnice między dopełnieniem i przydawką – uzupełnia zdania dopełnieniami	– stosuje funkcjonalnie dopełnienia w wypowiedziach ustnych i pisemnych
Nie opuścimy Cię, Polsko! Maria Konopnicka, <i>Rota</i>	– wie, w jakich okolicznościach powstał utwór – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – dostrzega adresata utworu – rozumie pojęcie patriotyzmu – wie, co to jest hymn – ma świadomość zagrożeń języka	– zna okoliczności powstania utworu – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – określa adresata utworu – podaje różne rozumienie słowa <i>patriotyzm</i> – wyróżnia hymn spośród innych gatunków lirycznych – wskazuje zagrożenia dla języka	– wypowiada się na temat okoliczności powstania utworu – omawia osobę mówiącą w wierszu – omawia adresata utworu – omawia różne rozumienie słowa <i>patriotyzm</i> – wypowiada się na temat hymnu jako gatunku – omawia zagrożenia języka	– opowiada o okolicznościach powstania utworu – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – wypowiada się na temat adresata utworu – porównuje rozumienie patriotyzmu w czasach życia Marii Konopnickiej i obecnie – podaje cechy hymnu – proponuje sposoby przeciwstawienia się zagrożeniom języka	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

	– dostrzega motywy patriotyczne w utworze – zna pojęcie germanizacji	– wie, że <i>Rota</i> jest utworem patriotycznym – wie, co to była germanizacja	– omawia <i>Rotę</i> jako utwór patriotyczny – wyjaśnia, na czym polegała germanizacja	– podaje cechy utworu patriotycznego – omawia sposoby germanizacji	
Dbamy o czystość i piękno polskiej mowy Michał Rusinek, <i>Czy ją kochasz?</i>	– wie, co to jest alfabet – wie, kto to jest osoba mówiąca w wierszu – zna zasady gry z polskimi znakami diakrytycznymi – zna ciekawostki o języku polskim – pod nadzorem układa zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – wie, jak ułożyć opowiadanie	– zna litery polskiego alfabetu – rozpoznaje osobę mówiącą w wierszu – bierze udział w grze z polskimi znakami diakrytycznymi – wyszukuje ciekawostki o języku polskim – przygotowuje zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– omawia polski alfabet – omawia osobę mówiącą w wierszu – wie, na czym polega gra z polskimi znakami diakrytycznymi – omawia ciekawostki o języku polskim – omawia zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa ciekawe opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– wymienia litery polskiego alfabetu – wypowiada się na temat osoby mówiącej w wierszu – bierze aktywny udział w grze z polskimi znakami diakrytycznymi – podaje ciekawostki o języku polskim – przygotowuje ciekawe zadania sprawdzające znajomość języka polskiego – układa twórcze opowiadanie ze słowami sprawiającymi trudność	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz
Pani Ą i pan M – zasady pisowni głosek nosowych	– rozpoznaje głoski nosowe – poprawnie wymawia głoski <i>ą</i> i <i>ę</i> – wie, jak zapisać głoski nosowe	– zna głoski nosowe – zna zasady wymowy <i>ą</i> i <i>ę</i> – zna zasady pisowni głosek nosowych	– omawia głoski nosowe – omawia zasady wymowy głosek <i>ą</i> i <i>ę</i> – omawia zasady pisowni głosek nosowych – omawia zapis wyrazów z głoskami nosowymi	– wymienia głoski nosowe – stosuje w praktyce zasady wymowy <i>ą</i> i <i>ę</i>	– stosuje poprawnie w wypowiedziach pisemnych i ustnych zasady pisowni i wymowy głosek nosowych

	– poprawnie zapisuje głoski nosowe	– wie, jak zapisać wyrazy z głoskami nosowymi		– stosuje w praktyce zasady pisowni głosek nosowych – poprawnie zapisuje wyrazy z głoskami nosowymi	
W każdych okolicznościach umiem użyć okolicznika	– wie, co to jest okolicznik – wie, na jakie pytania odpowiada okolicznik – łączy okolicznik z czasownikiem – rozpoznaje okoliczniki w zdaniu – wie, czym różni się okolicznik od dopełnienia	– rozpoznaje okolicznik wśród innych części zdania – zna pytania, na które odpowiada okolicznik – tworzy związki wyrazowe z okolicznikiem – wyszukuje okoliczniki w zdaniu – rozróżnia okoliczniki i dopełnienia	– omawia okolicznik jako część zdania – podaje pytania, na które odpowiada okolicznik – omawia związki wyrazowe z okolicznikiem – podaje zdania z okolicznikami – wyjaśnia, czym różni się okolicznik od dopełnienia	– podaje cechy okolicznika – wymienia pytania, na które odpowiada okolicznik – określa funkcje okolicznika w zdaniu – uzupełnia wypowiedzenia okolicznikami – podaje różnice między okolicznikami a dopełnieniami	– stosuje funkcjonalnie okoliczniki w wypowiedziach ustnych i pisemnych
Patriotyzm. Podsumowanie rozdziału VI materiał z rozdziału VI	– zna słowo <i>patriotyzm</i> – wie, czym cechuje się rzeczownik – wie, że rzeczownik ma przypisany rodzaj gramatyczny – rozpoznaje samogłoski nosowe	– wie, na czym polega patriotyzm – rozpoznaje rzeczownik wśród innych części mowy – wie, co to jest rodzaj gramatyczny – zna samogłoski nosowe	– omawia pojęcie patriotyzmu – omawia rzeczownik jako część mowy – wyjaśnia, co to jest rodzaj gramatyczny – omawia samogłoski nosowe – omawia zasady zapisu daty – omawia znaki diakrytyczne	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>patriotyzm</i> – podaje cechy rzeczownika – podaje rodzaje gramatyczne wyrazów – wymienia samogłoski nosowe – poprawnie zapisuje datę	– zna, rozumie i omawia materiał literacki i językowy zawarty w rozdziale VI

	– wie, jak zapisać datę – wie, co to są znaki diakrytyczne – podaje przykłady zwyczajów świątecznych – podaje przykład tradycyjnej potrawy – wie, co to jest instrukcja – zna pojęcie dykcji – zna odmianę nazwiska Mickiewiczówna – wie, że zdanie ma różne części	– zna zasady zapisu daty – zna znaki diakrytyczne występujące w języku polskim – zna polskie zwyczaje świąteczne – zna tradycyjne potrawy – wie, jakie informacje zawiera instrukcja – wie, co to jest dykcja – wie, jak odmienia się nazwisko Mickiewiczówna – zna różne części zdania	– omawia polskie zwyczaje świąteczne – omawia tradycyjne potrawy – omawia cechy instrukcji – wyjaśnia, co to jest dykcja – wyjaśnia, jak odmienia się nazwisko Mickiewiczówna – omawia różne części zdania	– poprawnie zapisuje wyrazy ze znakami diakrytycznymi – opowiada o polskich zwyczajach świątecznych – wymienia tradycyjne potrawy – pisze instrukcję – wypowiada się z odpowiednią dykcją – poprawnie odmienia nazwisko Mickiewiczówna – rozpoznaje różne części zdania	
Rozdział VII. Radość					
Wiele radości z codzienności Leopold Staff, <i>Czucie niewinne</i>	– zna pojęcie synonimu – określa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – zna pojęcie sytuacji lirycznej	– wie, co to jest synonim – nazywa uczucia i emocje towarzyszące czytaniu wiersza – wie, co to jest sytuacja liryczna	– wyjaśnia, co to jest synonim – wypowiada się na temat uczuć i wrażeń towarzyszących czytaniu wiersza – wyjaśnia, co to jest sytuacja liryczna	– podaje synonim słowa <i>radość</i> – omawia uczucia i emocje towarzyszące czytaniu wiersza – omawia sytuację liryczną	– samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz

	– rozpoznaje środki poetyckie – zwraca uwagę na budowę wiersza – zna pojęcie rymu – dostrzega główną myśl wiersza – zestawia utwór z obrazem – rozpoznaje emocje podmiotu lirycznego – pod nadzorem pisze notatkę	– nazywa środki poetyckie użyte w wierszu – rozpoznaje budowę wiersza – wie, co to jest rym – dostrzega przesłanie wiersza – dostrzega związek utworu z obrazem – ilustruje emocje podmiotu lirycznego – pisze notatkę	– omawia środki poetyckie użyte w wierszu – wypowiada się na temat budowy wiersza – wyjaśnia, co to jest rym – wypowiada się na temat przesłania wiersza – wypowiada się na temat związku utworu z obrazem – omawia emocje podmiotu lirycznego – pisze ciekawą notatkę	– określa funkcje środków poetyckich użytych w wierszu – omawia budowę wiersza – rozpoznaje rymy męskie i żeńskie – omawia przesłanie wiersza – omawia związek utworu z obrazem – przedstawia emocje podmiotu lirycznego za pomocą ilustracji – pisze funkcjonalną notatkę	
Tworzymy ciekawe historie...	– pod kierunkiem pisze opowiadanie – zna pojęcie zwrotu akcji – zna pojęcie puenty – wie, do czego służy plan wydarzeń – uważnie ogląda obraz – wie, na czym polega dialog – wie, czemu służy opis miejsca	– pisze opowiadanie – wie, na czym polega zwrot akcji – wie, co to jest puenta – wie, jak napisać plan wydarzeń – tworzy historię na podstawie obrazu – wie, jak wprowadzić dialog do opowiadania – tworzy opis miejsca	– pisze ciekawe opowiadanie – wyjaśnia, na czym polega zwrot akcji – wyjaśnia, na czym polega puenta – wyjaśnia, jak napisać plan wydarzeń – opowiada historię na podstawie obrazu – wyjaśnia, jak wprowadzić dialog do opowiadania – wyjaśnia, na czym polega opis miejsca	– pisze opowiadanie twórcze – wykorzystuje w opowiadaniu zwrot akcji – stosuje w opowiadaniu puentę – tworzy plan wydarzeń – tworzy ciekawą historię na podstawie obrazu – wprowadza dialog do opowiadania	– pisze twórcze opowiadanie realizujące wszystkie wymagania tego gatunku

	– wprowadza do opowiadania bohaterów	– przedstawia bohaterów	– omawia bohaterów	– wprowadza do opowiadania opis miejsca – charakteryzuje bohaterów	
Kto tu rządzi?	– wie, co to są związki wyrazowe – rozpoznaje związek główny i poboczny – wyodrębnia związki wyrazowe – zna pytania stosowane w związkach wyrazowych – ogląda uważnie ilustrację	– rozpoznaje związki wyrazowe w zdaniach – wie, co to jest związek główny i poboczny – rozpoznaje związki wyrazowe – zadaje odpowiednie pytania – dostrzega związki wyrazowe na podstawie ilustracji	– podaje przykłady związków wyrazowych – wyjaśnia, co to jest związek główny i poboczny – omawia związki wyrazowe – podaje przykłady związków wyrazowych na podstawie ilustracji	– tworzy związki wyrazowe – rozpoznaje związek główny i poboczny – wypisuje związki wyrazowe – tworzy związki wyrazowe na podstawie ilustracji	– stosuje funkcjonalnie w wypowiedziach ustnych i pisemnych związki wyrazowe
O tym, jak rozłożyć zdanie na części	– wyodrębnia części zdania – zna pojęcie rozbioru logicznego zdania – wie, co to jest podmiot i orzeczenie – wie o istnieniu różnych części zdania – wykorzystuje w wypowiedziach różne części zdania	– zna części zdania – wie, na czym polega rozbiór logiczny zdania – rozpoznaje podmiot i orzeczenie – rozpoznaje różne części zdania – stosuje różne części zdania – tworzy wykresy zdań	– omawia części zdania – wyjaśnia, na czym polega rozbiór logiczny zdania – omawia cechy podmiotu i orzeczenia – omawia różne części zdania – omawia funkcje różnych części zdania – omawia wykresy zdań	– określa części zdania – tworzy rozbiór logiczny zdania – tworzy związek główny – określa różne części zdania – uzupełnia zdanie różnymi częściami zdania – dostosowuje zdania do wykresów	– tworzy wykresy zdania pojedynczego, wyodrębnia części zdania

	– wie, jak tworzyć wykresy zdań				
Czas na spotkanie w większym gronie Jean-Philippe Arrou-Vignod, <i>Prywatka</i> (fragmenty)	– wie, co to jest temat utworu – dostrzega czas wydarzeń – wie, kto to jest narrator – dostrzega wydarzenia – czyta tekst ze zrozumieniem – wie, jak napisać zaproszenie – wie, co to jest lista zadań	– rozpoznaje tematykę fragmentu – rozpoznaje czas wydarzeń – rozpoznaje narratora – wyodrębnia wydarzenia – głośno czyta tekst – pisze zaproszenie – sporządza listę zadań	– wypowiada się o tematyce utworu – wypowiada się na temat czasu wydarzeń – wypowiada się na temat narratora – omawia wydarzenia – czyta głośno tekst, interpretując go – pisze ciekawe zaproszenie – sporządza funkcjonalną listę zadań	– omawia tematykę fragmentu – omawia czas wydarzeń, – charakteryzuje narratora – układa chronologicznie wydarzenia – czyta głośno tekst z uwzględnieniem emocji bohaterów – pisze zaproszenie z uwzględnieniem wszystkich cech tej formy wypowiedzi – sporządza listę zadań według wzoru	– samodzielnie analizuje i interpretuje tekst
Z radością w nieznane... Rafał Witek, <i>Klub latających ciotek</i> (fragmenty)	– wyodrębnia bohaterów utworu – rozpoznaje emocje dzieci – wie, co to jest temat utworu – wie, co to jest instrukcja – wie, co to jest wypowiedzenie	– przedstawia bohaterów utworu – nazywa emocje dzieci – rozpoznaje tematykę tekstu – podaje cechy instrukcji – uzupełnia wypowiedzenia	– omawia bohaterów utworu – omawia emocje dzieci – wypowiada się o tematyce utworu – omawia cechy instrukcji – uzupełnia wypowiedzenia w związku z tekstem	– tworzy notatkę o bohaterach utworu – opowiada o emocjach dzieci – omawia tematykę tekstu – tworzy instrukcję przygotowania balonu do lotu	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

				– uzupełnia wypowiedzenia tak, by powstały zdania złożone	
Czy wyrazy w zdaniu można układać w dowolnej kolejności?	– zna pojęcie szyku wyrazów – tworzy spójne zdania – wie, co to jest rozsypanka – zna pojęcie poprawnego szyku wyrazów – wie, co to jest przydawka	– wie, co to jest szyk wyrazów – zna zasady tworzenia spójnych zdań – tworzy zdania z rozsypanek – wie, na czy polega poprawny szyk wyrazów w zdaniu – zna funkcję przydawki w zdaniu	– wyjaśnia, co to jest szyk wyrazów – omawia zasady tworzenia spójnych zdań – omawia zdania stworzone z rozsypanek – wyjaśnia, na czym polega poprawny szyk wyrazów w zdaniu – omawia funkcje przydawki w zdaniu	– stosuje poprawny szyk wyrazów w zdaniu – stosuje w praktyce zasady tworzenia spójnych zdań – układa z rozsypanych wyrazów zrozumiałe i gramatycznie spójne zdania – poprawia zdania z niewłaściwym szykiem – rozpoznaje zmianę znaczenia w zależności od miejsca przydawki	– stosuje poprawny szyk w wypowiedziach ustnych i pisemnych
Jak czerpać radość z podróży? Magdalena Zarębska, <i>Wakacje u dziadków</i> (fragmenty)	– rozpoznaje temat utworu – podaje cechy idealnej wyprawy – wie, jak opisać krajobraz na podstawie zdjęcia – przysłuchuje się dyskusji – pisze prosty e-mail o pobycie na wakacjach	– opowiada o podróży dzieci pociągiem – opowiada o idealnej wyprawie – opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze udział w dyskusji, – pisze e-mail o pobycie na wakacjach	– wypowiada się na temat podróży dzieci pociągiem – wypowiada się na temat idealnej wyprawy – w ciekawy sposób opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze aktywny udział w dyskusji – pisze e-mail do przyjaciół o pobycie na wakacjach	– ocenia zachowanie dzieci w czasie podróży pociągiem – tworzy plan idealnej wyprawy – w ciekawy sposób opisuje krajobraz na podstawie zdjęcia – bierze czynny udział w dyskusji – pisze ciekawy e-mail o pobycie na wakacjach	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

Dokąd na wakacje? Do Nowego Sącza! Zjeść nowosądeckie oscypki	– wie, kiedy stosować wielką i małą literę – wie, jak zapisać przymiotniki złożone utworzone od nazw własnych – wie, jak zapisać przyimki wchodzące w skład nazw złożonych	– zna zasady pisowni wielką i małą literą – zna zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – zna zasady pisowni przyimków wchodzących w skład nazw złożonych	– omawia zasady pisowni wielką i małą literą – omawia zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – omawia zasady pisowni przyimków wchodzących w skład nazw złożonych	– stosuje w praktyce zasady pisowni wielką i małą literą – stosuje w praktyce zasady pisowni przymiotników złożonych utworzonych od nazw własnych – stosuje w praktyce zasady pisowni przyimków wchodzących w skład nazw złożonych	– stosuje w praktyce zasady pisowni
Lato, przyjdź do nas! Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Kronika olsztyńska</i> (fragmenty)	– wie, jak zapisać datę – wie, co to jest temat utworu – wie, kto to jest podmiot liryczny – wie, co to jest obraz poetycki – wie, jak określić nastrój wiersza – rozpoznaje środki poetyckie – wypowiada się na temat planów na lato – wie, że nad wodą trzeba stosować się do zasad bezpieczeństwa	– zna sposoby zapisywania dat – rozpoznaje temat wiersza – rozpoznaje podmiot liryczny – wskazuje obrazy poetyckie na podstawie zdjęć – rozpoznaje nastrój wiersza – nazywa środki poetyckie – mówi o planach na lato – zna zasady dotyczące	– omawia sposoby zapisywania dat – wypowiada się o temacie wiersza – omawia podmiot liryczny – omawia obrazy poetyckie na podstawie zdjęć – wypowiada się na temat nastroju wiersza – omawia środki poetyckie – omawia plany na lato – omawia zasady zachowania bezpieczeństwa nad wodą	– zapisuje daty na trzy różne sposoby – omawia temat wiersza – podaje informacje na temat podmiotu lirycznego – opowiada o obrazach poetyckich na podstawie zdjęć – określa nastrój wiersza – określa funkcje środków poetyckich – dokańcza zdania o planach na lato – stosuje w praktyce zasady dotyczące bezpieczeństwa nad wodą	– samodzielnie analizuje i interpretuje utwór

		bezpieczeństwa nad wodą			
Ania z Zielonego Wzgórza – opowieścią o niezwyklej dziewczynce z bujną wyobraźnią. Lucy Maud Montgomery <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i>	– odpowiada na część pytań dotyczących treści książki – zapoznaje się z informacjami na temat autorki poznanej lektury – zna słowo biografia	– rozwiązuje krzyżówkę – rozumie słowo biografia – uzupełnia zdania o autorce na podstawie podanej biografii – układa z rozsypanki wyrazowej tytuły książek o przygodach Ani	– wyjaśnia znaczenie słowa biografia – gromadzi informacje na temat cyklu książek o Ani – opowiada wybrany fragment lektury	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
Milion razy lepiej być Anią z Zielonego Wzgórza niż Anią znikąd”, czyli losy panny Shirley. Lucy Maud Montgomery <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i>	– dopisuje wyrazy bliskoznaczne do wyrazu dom – mówi o miejscu wydarzeń	– wyjaśnia znaczenia podanych przysłów – określa czas wydarzeń – określa miejsce wydarzeń – ilustruje wybrane wydarzenia z życia bohaterki	wypowiada się na temat roli domu (rodziny) w życiu człowieka – uzupełnia plan wydarzeń dotyczący pobytu Ani na Zielonym Wzgórzu	– wyjaśnia sens cytatu zawartego w temacie lekcji – zaznacza na osi czasu wydarzenia z życia Ani przed przybyciem na Zielone Wzgórze	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść
„Ona jest naprawdę bardzo miłym stworzeniem”, czyli o niezwykle miłym charakterku	– opowiada o głównej bohaterce – gromadzi informacje na	– wyjaśnia znaczenia słów: charakter, usposobienie, umysłowość	– rozdziela słownictwo na wyrazy nazywające cechy charakteru, usposobienia i umysłowości	– wyjaśnia, na czym polegał „niezwykły charakter” bohaterki lektury	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

Ani Shirley. Lucy Maud Montgomery <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i>	temat wyglądu zewnętrznego Ani – z pomocą nauczyciela redaguje opis postaci literacki	– korzysta ze słownika języka polskiego – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – gromadzi słownictwo dotyczące przedstawienia postaci – porządkuje cechy dotyczące Ani – redaguje ogólny opis postaci literackiej	- omawia elementy tworzące plan opisu postaci literackiej – ocenia postać literacką – redaguje opis postaci literackiej zgodny z wzorcem tej formy wypowiedzi	– uzasadnia wybrane określenia przykładami zachowania, postępowania bohaterki – redaguje bezbłędny i oryginalny opis postaci literackiej	
„Jakże wspaniały byłby świat, gdyby ludzkie marzenia zmieniały się w rzeczywistość”, czyli do czego są potrzebne marzenia? Lucy Maud Montgomery <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i>	- tworzy słoneczko skojarzeniowe do wyrazu marzenie – zna słowo sentencja – z niewielką pomocą nauczyciela redaguje list	– rozumie znaczenie słowa sentencja – układa sentencje o marzeniach – nazywa związki frazeologiczne przedstawione w formie ilustracji	– wyjaśnia znaczenie słowa sentencja – wyjaśnia sens ułożonych sentencji – redaguje list, zachowuje wszystkie ważne elementy tej formy wypowiedzi	– wyjaśnia znaczenia podanych frazeologizmów – wypowiada się na temat marzeń Ani i sposobów ich spełniania – redaguje bezbłędny pod względem językowym list z zachowaniem wszystkich elementów tej formy wypowiedzi, stosuje	– samodzielnie analizuje i interpretuje powieść

		– odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji – samodzielnie redaguje list, zachowuje większość elementów tej formy wypowiedzi		odpowiednie sformułowania, zachowuje spójność tekstu	
Radość. Podsumowanie rozdziału VII materiał z rozdziału VII	– zna pojęcie rymu – wie, czym jest czasownik jako część mowy – wie, co to jest zwrot akcji – zna pojęcie szyku wyrazów w zdaniu – zna pojęcie puenty – zna pojęcie związku głównego – rozpoznaje przymiotniki – pod nadzorem pisze wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – wie, na czym polega dialog	– wie, co to są rymy – rozpoznaje czasownik wśród innych części mowy – wie, na czym polega zwrot akcji – wie, na czym polega szyk wyrazów – wie, co to jest puenta – wie, co to jest związek główny – wie, jak utworzyć przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze wstęp opowiadania na podstawie ilustracji	– wyjaśnia, co to są rymy – wyjaśnia, co wyróżnia czasownik spośród innych części mowy – wyjaśnia, na czym polega zwrot akcji – wyjaśnia, na czym polega szyk wyrazów w zdaniu – wyjaśnia, co to jest puenta – określa relacje wyrazów w związku głównym – wyjaśnia, jak utworzyć przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze ciekawy wstęp opowiadania na podstawie ilustracji	– zna rodzaje rymów – podaje cechy czasownika – wskazuje zwrot akcji – tworzy zdania w odpowiednim szyku – stosuje w opowiadaniu puentę – tworzy przymiotnik od dwuczłonowej nazwy geograficznej – pisze twórczy wstęp opowiadania na podstawie ilustracji – zapisuje poprawnie dialog w tekście – stosuje czasowniki w trybie rozkazującym	– zna i rozumie wszystkie treści literackie i językowe zawarte w rozdziale VII

	– wie, co to są tryby czasownika	– wie, jak zapisać dialog – zna tryby czasownika	– wprowadza dialog do opowiadania – rozpoznaje tryby czasownika		
--	----------------------------------	---	--	--	--

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych i formy aktywności, które będą oceniane na zajęciach.

Formami pracy ucznia podlegającymi ocenie i sposobami ich oceny są:

- 1) odpowiedź ustna ucznia;
- 2) kartkówka dotycząca materiału z maksymalnie trzech ostatnich tematów realizowanych, nie musi być zapowiadana;
- 3) pisemne prace kontrolne – prace klasowe (sprawdziany), obejmujące wiedzę i umiejętności z danego działu programowego lub większą partię materiału określoną przez nauczyciela z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem, termin i zakres winien być odnotowany w dzienniku lekcyjnym;
- 4) zadania i ćwiczenia wykonywane samodzielnie na zajęciach edukacyjnych, przy tablicy;
- 5) praca na lekcji – wykonywanie zadań i ćwiczeń, samodzielnie napisane notatki, prace w postaci dłuższych wypowiedzi pisemnych lub samodzielnie rozwiązane zadania w zeszyte lub na karcie pracy - wykonane w czasie lekcji;
- 6) prezentacja pracy zespołowej;
- 7) wytwory, prezentacje;
- 8) inne aktywności (wynikające ze specyfiki przedmiotu), np.: praca praktyczna z wykorzystaniem komputera, kompetencje czytelnicze – znajomość treści lektur, dyktanda.

Wskazane jest posiadanie tekstu lektury w czasie jej omawiania.

▪ kryteria do zadań rozszerzonej odpowiedzi (dla kl. 4 - 5 szkoły podstawowej):

- treść (3 p.)
- kompozycja (1 p.)
- styl (1 p.)
- język (2 p.)
- (2 p. – dopuszczalne 4 błędy, 1 p. – dopuszczalne 5 - 6 błędów, 0 p. – powyżej 6 błędów)
- ortografia (2 p.)
- (2 p. - dopuszczalne 3 błędy; 1 p. – dopuszczalne 4 – 5 błędów; 0 p. – 6 i więcej błędów)
- interpunkcja (1 p. – dopuszczalne 4 błędy)

W przypadku, jeśli praca jest krótsza niż wskazana objętość, uczeń otrzymuje punkty tylko za treść; jeśli praca jest nie na temat, uczeń nie otrzymuje punktów za treść.

▪ **zasady oceniania krótkiej formy wypowiedzi (dla szkoły podstawowej)**

(np. zaproszenie, podziękowanie, list motywacyjny, życzenia, ogłoszenie, dedykacja):

- treść i forma (2 p.)

- poprawność językowa i ortograficzna (1 p.)

1 p. (łącznie nie więcej niż dwa błędy językowe, ortograficzne, interpunkcyjne);

0 p. (łącznie trzy lub więcej błędów językowych, ortograficznych, interpunkcyjnych).

▪ **zasady oceniania dyktanda (dla szkoły podstawowej dla kl. 4 - 6 szkoły podstawowej):**

Każde dyktando poprzedzone jest przypomnieniem określonych zasad pisowni i ćwiczeniami ortograficznymi. Maksymalna ilość punktów za dyktando:

- 100 (brak błędów)

Kategoria błędów:

• I kategoria - wyrazy z „ó, u, rz, ż, ch, h” – za każdy błąd minus 6 pkt;

• II kategoria - minus 2 pkt: wielka i mała litera, łączna i rozdzielna pisownia wyrazów, zmiękczenia, utrata dźwięczności, udźwięcznienie, wyrazy z „om, em, on, en, ę, ą”, wyraz z „i” i „j”;

• III kategoria - minus 1 pkt: opuszczone literki, dodane literki, opuszczony wyraz, błędne przeniesienia wyrazów, interpunkcja.

Za błąd typowy (powtórzenie kilka razy tego samego błędu w wyrazie) należy odjąć punkty tylko raz.

Niektóre dyktanda mogą sprawdzać wybraną zasadę ortograficzną (np. przede wszystkim pisownię „nie” z różnymi częściami mowy), w związku z tym punktacja błędów może ulec zmianie.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej z obowiązkowych i dodatkowych zajęć edukacyjnych.

1. Za przewidywaną roczną ocenę klasyfikacyjną przyjmuje się ocenę zaproponowaną przez nauczyciela prowadzącego dane zajęcia, zgodnie z terminem i trybem ustalonym w statucie szkoły.

2. Uczeń lub jego rodzice mogą ubiegać się w terminie nie dłuższym niż 3 dni od otrzymania informacji o przewidywanych rocznych ocenach klasyfikacyjnych z zajęć edukacyjnych, o podwyższenie przewidywanej rocznej oceny klasyfikacyjnej. Wniosek o możliwość pisania dodatkowego rocznego sprawdzianu wiedzy i umiejętności, zwanego dalej dodatkowym sprawdzianem, powinien zawierać uzasadnienie. Wniosek składa się w sekretariacie szkoły.

3. Dyrektor ustnie przekazuje prośbę o podwyższenie oceny nauczycielowi prowadzącemu dane zajęcia edukacyjne, z prośbą o przygotowanie dodatkowego rocznego sprawdzianu oraz informuje nauczyciela tego samego lub pokrewnego przedmiotu o konieczności weryfikacji sprawdzianu

oraz obecności w czasie pisania przez ucznia sprawdzianu i sposobu sprawdzania pracy ucznia.

4. Nauczyciel prowadzący dane zajęcia ustala termin pisania sprawdzianu z uczniem, a następnie przez dziennik elektroniczny lub telefonicznie przekazuje rodzicom ucznia informacje o terminie oraz formie dodatkowego sprawdzianu. Informację o powiadomieniu rodziców nauczyciel prowadzący dane zajęcia zapisuje w dzienniku elektronicznym.

5. Dodatkowy sprawdzian ma formę pisemną i obejmuje wymagania na wszystkie oceny edukacyjne, określone w wymaganiach edukacyjnych. Egzamin z informatyki, plastyki, muzyki, techniki oraz wychowania fizycznego ma przede wszystkim formę zadań praktycznych. Egzamin zaliczeniowy z języka obcego może mieć formę pisemną i ustną.

6. Dodatkowy sprawdzian wiedzy i umiejętności odbywa się najpóźniej na trzy dni przed klasyfikacyjnym zebraniem rady pedagogicznej, a wyniki sprawdzianu muszą być przedstawione dyrektorowi szkoły najpóźniej dzień przed zebraniem klasyfikacyjnym rady pedagogicznej.

7. Zasady konstrukcji są takie jak przy konstruowaniu innych prac pisemnych i zostały ustalone w statucie.

8. Nauczyciel prowadzący dane zajęcia przygotowuje dodatkowy sprawdzian wiedzy i umiejętności i przekazuje go do zweryfikowania zgodnie z zasadami opisanymi w ust. 9.

9. Sprawdzian konstruowany i sprawdzany jest przez nauczyciela prowadzącego dane zajęcia, ale jego struktura, normy % do ustalenia oceny oraz sposób sprawdzania pracy są weryfikowane przez innego nauczyciela uczącego tego samego przedmiotu lub przedmiotu pokrewnego, a jeżeli takiego nauczyciela nie ma w szkole, weryfikacji dokonuje dyrektor.

10. Sprawdzian przeprowadza się w obecności innego nauczyciela, który zweryfikował poprawność tego sprawdzianu.

11. Weryfikacja, o której mowa w ust. 9, potwierdzona zostaje czytelnym podpisem nauczyciela weryfikującego na proponowanym sprawdzianie i na sprawdzonej pracy.

12. Wyniki dodatkowego sprawdzianu wiedzy i umiejętności są ostateczne.

13. Oceniony sprawdzian zostaje dołączony do dokumentacji wychowawcy oddziału, a ocenę nauczyciel prowadzący dane zajęcia wpisuje do dziennika elektronicznego.

14. Poprawa oceny rocznej następuje w przypadku, gdy sprawdzian został napisany na wyższą ocenę niż ocena przewidywana, wtedy nauczyciel wystawia ocenę roczną zgodną z oceną na dodatkowym rocznym sprawdzianie wiedzy i umiejętności.

15. Ocena roczna ustalona w wyniku dodatkowego sprawdzianu wiedzy i umiejętności nie może być niższa od oceny przewidywanej niezależnie od wyników sprawdzianu, do którego przystąpił uczeń w ramach poprawy.